

PAMĚTNÍ KNIHA
OBCE VELKÁ VÍT

1922.

Tato pamětní kniha obsahuje ... listů.

Máme
a nové členy
zatímco

Tato pamětní kniha obsahuje 100 listů.

Alphonse
Lé. starosta obce

Započato s Bohem, dne 6. března 1923.

Náš obec, Vlhlavy (Vlhavy) leží na nejposlednějších výběžcích Šumavy, v místě rybníčního pásu, na samém pobřeží velkého rybníka „Vlhavského“, kterýto rozděluje obec na dvě strany, kteréto spojuje hráz tohoto rybníka. - Celková výměra pozemků u pdejší obce ještě: polí 219 ha, luk 22 ha, lesů 13 ha, rybníku 137 ha, pastvin 45 ha. ³³⁶ Pozemky tyto mají následující pojmenování: Leží směrem k obci Pistínu mají název „na Pistinských“ a „nad Šicí“. Směrem k Plášťovicím „Dlouhý“, k Hlavatcům „Hirká“, k Mahousi „Palonky a Tálky“, k Němcicům „Kara“, siny a Pod Němcickým lesem“, k Chrášťanům „Pod jámou“ a „Lojdovský, Chrášký, Placiny“, k Bréhovu „Jařov.“ Te pdejší obci ještě pachováno dosud hojně starých, dřevěných stodol, tak i plné dřevěná stodola „Pichů“ „Světlíků“, „Charvatů“, „Bártů“, „Mojhů“. Prastaré stavěny jsou „Beránků, Kryjjanů a Němců“. Dřevěné, pro zdejší stodoly jsou „Trnků a Krcmarů“. V naší obci nachází se přízemina tvrze s částečně dosud zachovaným průkopem, na jejichž hrách ještě je budována výroba „Beránků“. Dějiny této tvrze jsou: R. 1259 – 1273 byl držitelem Pralomír z Němcic, jemuž Vlhlavy králem Přemyslem r 1273 odňaty a klášteru Vyšebrodskému darovány, r. 1292 dědici Onesovy pase vráceny. R 1357

byl dřítelem syn předešlého Absolona z Uhav, r. 1362
 Mikuláš, r. 1375 Ondřej, který r. 1388 přidil rybník Uhla,
 vský. R. 1389 převzali Uhavy Přech z Čestic a Jan z
 Dubice, řečený Hruza. Ten toto paložil véter Hrušov z
 Uhav, do r. 1454 pamijici, zejména: Mikuláš a Jan
 (r. 1408) r. 1420 Jan sám. V tomto roce dobyli Táborští
 hrad a vyplátili ji. Jakýsi Mikáš, kovář Uhlašský vys-
 mal později na mukách, že při obléhání hradu sešel do hradu
 k jakémusi Jindrovovi z Bavorova (vojínu husitskému) a
 děl mu, že hrad je slabě osazen a snadno dobytný.
 Roku 1456 byl dřítelem Jan řečený Konáta z Oleš-
 ce, který Uhavy odkázal Přibíkovi a Beneši z Chlu-
 mu, pak osazeny Žďárkou z Šternberka a to roku
 1470 hejtmanem Hertríkem z Ostrožna. Synové Přibíka
 a Beneše prodali Uhavy Petru Korinskému z Tereš-
 ova, jehož náhrobní kámen nalezá se v kostele Něm-
 cickém. R. 1526 další dřítel Václav Korinský z Tere-
 šova, Jiřík a Kristof Korinskí prodali 6. ledna
 1548 Uhavy Janu Malovcovi z Malovic a na Dřtině,
 po něm roku 1608 Václav Malovec, jemuž po bitvě
 bělohorské Uhavy odňaty a Maraasovy prodány a
 s nimi připojeny k Hluboké. Tora stávala až do r. 1677,
 když byla použita po rozborem k stavbě hosp. budov.
 Při torze maloval se poplužní dvůr a pivovar. —
 Nynější majitel města, kdež tora stávala, v roce

1922. při kopání sklepu odkryl dlonhou, kamenem kle,
nutou, blubokou chodbu a při odklízení pumu ohledáno
že tora prodešla dvojí nicení; spodní vrstva ukazuje
^{na} velký požár, t.j. pum jest promísen kusy spáleného dříví
a ohněm spáleného prýsu, vrchní pak jenom
na vřícení.

V roce tomté jsou následující majitele usedlostí: Včís.
1. "Sládků" Vojtěch a Katerina Štokra. Usedlost tato
až do r. 1911 byla veskou dřevěná, vjezd měl dosud
zachovány v omítce znak kohouta, pato to p. Kloučských.
Vr. tomté, v červenci, za velikého sucha, vypukl ve stodole
v časných hodinách ranních ohň a pničil níplné i
pevní můradim a právě den před tím svereným zí
zem až k hospodářství.

Včís. 2. "Klusáku" hospodář Josef a Magdalena Havíčkovy; v čís. 3. "Pichů" Josef a Marie Štokra, v čís.
4. Jakub a Kat. Havláček, v čís. 5. "Světlíků" Matěj a
Anna Plojhar, v čís. 6. "Beránků" Jan a Marie Ho-
molka, v čís. 7. "Kaleů" Jan a Anna Brašnická,
v čís. 8. "Kabsů" Josef a Marie Luchan, v čís. 9. "Vo-
vášků" Jan a Anna Koupal, v čís. 10, 34. "Hrušků"
Vojtěch Štokra, v čís. 12 a 13. "Charvatů" Josef a Ro-
rina Šipov. Až do r. 1907 čís. 12. pde neostávalo; v
roce tomté Jos. Šipov postavil hostinec, který pde ne-
stával a dozádal se tohoto čísla naří.

Včís. 14. hospodář Veronika Smedorferová. Název ne,

se tato usedlost "Lykoni". V roce 1912, právě v den před
stědým dnem obytné budovy a stáje vyhořely.
Včes 15. hospodář "u Truků", Václav a Kateřina Šim,
gelbauer, v čís. 16 "Bártů", František a Marie Šo,
boda, v čís. 17, obuvník Matěj a Marie Švestka, v
čís. 18 "Kotášů", Tomáš a Marie Vlássek, v čís. 19,
"Kroupů", Tomáš a Marie Svejda, v čís. 20, "Olojku",
Marie Krejčí, v čís. 21 "Pšerbu", Josef a Marie Mer,
flik, v čís. 22 "Bohuslavů", Jan a Anna Mádl, v
čís. 23, "Křemářů", Tomáš a Kat. Augsberger. - Čís.
24. je obecní pastuška; v poce tomto ješt. pastýřem
Jakub Haolicák. Čís. 25. je obecní kovárna, kovář
Josef Růžička. - V čís. 26. "Vizdalů", hospodář Frant.
a Barbora Šnec, v čís. 27, "Sláni", Frant. a Kateř.
Trýpes, v čís. 28, "Kyryjani", Tomáš a Eleonora Brož,
v čís. 29, "Roudilů", Frant. a Marie Zikmund. Čís. 30.
je Schwarzenberská bašta, pastýř Frant. Jáchym.
Včes. 31. t. "Němců" hospodář Frant. a Marie Penda,
v čís. 32, "Hrobářů", Jan a Teresie Fiser a v čís. 33.
Marie Kroupalová.

Obec náleží příslušné okresní správě politického dož.
Budejovice a patří do berního sýedu, okresu,
ní soudu, okr. správní komise Hluboká, okr. škol.,
ní padě do Prachatic, postojní sýad Pištín.

Přífaréra a školou povinna do Němcic. Nejnovější
duchovní správce je odotouplý farář Matěj

Bohatého, administrátor Jan. Vítoušek, správce školy Václav Svoboda. Náš obec je od 27/XII 1882 samostatnou obcí politickou, před tím půnáležela k Plašticím.

Nynější obecní pásťupitelsvo poveleno v r. 1919 jest:
 Starosta: Tomáš Svejda polník čp 19., první nájemník: Vojtěch Líkora polník čp. 10., druhý čla, řej Světka, oborník čp. 17, radní Josef Lipán, rolník a host. čp 13., výbřui: Jan Maďl, rolník čp. 22, Pražíčka Jan, rolník čp. 7, Matěj Plojhar, rolník čp. 5, Jan Fiser, rolník čp. 32 a František Zikmund, rolník čp. 29.

Clenové finanční komise jsou:

Předseda: Jan Kroupal, polník čp. 19, Václav Šim, gelbauer rolník čp. 15 místopředseda a František Zikmund sapisovatel. Jan Maďl, polník čp. 22 člen,

Obyvatelstva čítá naše obec: Velká strana 90, malá strana 80, celkem tedy 170, vyučení vesměs římsko-katolického.

V naší obci stávají spolky: „Místní hospodářský spolek“. Účel: zvelebování polního hospodářství. jméno: Kolna, postavena r. 1913, 2 jízky, 2 luční brány, 1 trámeč na čistém obili.

„Združení chovatelů hosp. poričtv“. Účel: pro zlepšení chovu dobytka. jméno: Brokar, jícní roupa, volacovac. — „Združení chovatelů koní“. Účel:

6.
čl: pvelebem' choru foloto. Toho času bez jméni.
"Spolek místních divadelních ochotníků." Účel:
"Vedělávání dorostu, provozováním plných zábav
a divadelních her a povzbudit vlastenecké jakouž
i hospodářské cíti. Jméni: Školka, dobytké
váha, vlastní jivíté kostými a jeden "stavební"
bos v ceně 102 Kč.

Politický spolek: Místní organizace Republikanů,
jke' shany venkovského lidu a domovin.

* * *

U naší obce nalezájí se dříve tak evané obecní pozem-
ky, pole dříve, tak evaný Jarov a louky „Pruhon“ a „Lis-
kovce“. Pole bylo, až na malou část, která byla pro-
najata, něvali „starousedlí“ a sice maj. čísel pop. 1, 2, 3,
5, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22 a 23, kteří pozemky tyto,
dříve pastviska měli sebe podělili a porali. Louky
pak sloučili za odměnu choratelkou býka. — Na
hradišti hrze jedeří, byli povoleny stavební místa
pro Svárcenbergský dělníků. Tito sobě najmuli též
panské pozemky a počali v malem hospodářství a
tak vznikli zde tak evaní novousedlí — A tu při-
šlo, ve snaze po světě svého hospodářství, částečně
těž a nepřejicnosti, za vedení nejprve Josefa Šve-
dky maj. čp. 28 a později jeho syna Matěje Šve-
dky maj. čp. 17, počájili proti dosavadním náiva-
telům v letech 1885 a dalších spor o spolužívání.

Spor ten byl vlekly; na vyšších instancích vždy ale
pro stězovatele propadly. Konečná úprava pak byla
provedena v roce 1901 pa starostování Jana Skoupala
polníka čp. 9, kdy bylo rozhodnuto: Pozemek který byl
užíván původně, ve výměře 13 ha 90 arů byl uznán jako
obecní statek, právo užívání přiznáno dosavadnímu a
zůstatek, co bylo pronajato a býkovina ve výměře 6 ha
23 byl uznán jako obecní jmění, prospěch z něho by
plýval do obecní pokladny. Mezi tím ale, přes tože
spor nebyl urovnán, učivatele, považovali jako pole s ky-
fal malý výnos, usnesli se pozemek tento vysázeti lesem.
Se satbou se započalo v roce 1897 a sice část souvisící
s lesem Schwarzenbergským a rybníkem Medenice pa
starostování Jana Mařála čp. 22. Saenice byly z Piciny,
zdarma. Pak se pokračovalo v r. 1899 pa starostování
Jos. Luchana čp. 8, část podél chrášťských pozemků.

Zůstatek byl vysázen (dosavad pole) v roce 1917. —

Roku 1914 podali sobě dosavadní učivatele žehlo
pozemků žádost o výkup jich; ~~literáto se vlekla~~
a sice 15 dubna 1914 prohlášením Fr. Vondráška,
polníka z Pláštovic, jako pásujiče obce, pak usne-
sením okresního výboru v Hlučíně dne 7. července
1914 výkup ten jim byl přeučán. Proti tomuto
ale znovu podali "novou sedli" protistěžnost a tím
spor počal opět znovu. Rozhodnutím peněžné správ-
ní komise ze dne 31. srpna 1916 byla stížnost jich pa-

mitnuta a jím právo výkupu přemáno. Avšak stěravatele, odvolávajíc se na § 6 zákona se dne 17/IV 1919 o obecném stateku, podali svou žálobu k u okr. soudu v Hluboké. Unesením pochota se dne 30 ledna 1921 prodej tento byl vyhlášen za bezúčinný. Učivateli, "novousedlí" avšak podali proti unesení formu odvolání "k u krajskému soudu v C. Budějovicích, kde, rámci bylo vyhlášením dne 25. března 1921 výhověno a potvrzeno. Tím byl spor tento definitivně vyřešen. Mezi jím učivateli ing. Matyášem z C. Budějovic dali poté pozemky by stejným dílem rozdělit a jednu, slivé dílce jím vloženy do pozemkových knih. Tím obecní statek u nás zmizel. — Aby ale „novosedlí“ byli odškodněni, by se jim výšlo řeč vstřic, byl tento posdan nařík, aby ve smyslu výše citovaného zákona se dne 17/IV 1919 o obecném stateku, o objírající pronajaté pozemky, obecní jiněně, podali si řeč o výkup a obecní sásobují telstvo se uneslo žádost bylo podporováno. Avšak tislo, o použitosti po výkupu ten si nezádali, kdyžto unesením obecního sásobujítelstva jakož i požadu místním okresním správní komise se dne 28 května 1922. jím byl povolen.

9.

Tím, až na louku „Pruhon“ zmizelo u nás i obecí jmění, tento neblahý předmět mnohých a mnohých sporů jak u nás i v jiných obcích, tímto i zmizelo staro- i novo- usedlosti, ež se ještě doke, malo utvářením dobytého pastevního doměstva po novém pronájmu pastvin v r. 1922, kdy všechni majíte, že dobytka postaveni smlouvou ku stejným právům i povinnostem, a papočato, v což doufejme, v rájenné, dobré, spolehlité spolužití. — Zároveň s pastvisky upnávěte nájem „Palouků“, okrajku to Vlhauského rybníka, u Hlavatěckých a Malovíšských pozemků. Dosavad, nimi nájemci byli „starousedlí“, kteří pozemek ten hájili a seno pouze sami sekli. Vyní ale, aby již všechno střápnutí níplně zmizelo, vrati i novou usedli za spoluúřadce a palouky by poděleny mezi všechny majitele hospodářství stejným dílem, každý poté losem díl vytáhl. Zároveň usneseno společnou prací postupovati při výkupu o nich pozemků do vlastnictví.

* * *

V sobotu dne 25. července 1914, proskočila u naší obci správa, že Rakousko dalo Libsku ultimatum 24ti hodinové a nebude-li mu vypočteno, že vypovídá válku! Zpráva tato otřásla myslí všech a každý se strachem očekával druhý den. A ten přišel; přišel a přinesl tu velikou tunicu, která

otřela pak celým světem. — Přávě přicházel občané se služb Božích všechny neděle, svátky atd. Anny, když přišel kočár a posl hejtmaňský vy, lepil první plakáty o mobilizaci. Smutek povídání následoval. První rezervisté v pondělí nastupovali na cestu smrti, provázeni svými milými.

Rukováli: Kroupal Jan, syn rolníka čp. 9, který byl padl v prvních bojích u Libského Lába dne 9. listopad 1914; Šipán Josef, rolník čp. 13, který se vrátil v r. 1917 jako invalida; Švestka Jan, syn obrubníka čp. 17, vrátil se též invalidou; Vlašek Tomáš, syn rolníka čp. 18, byl čtyřikrát raněn, vrátil se po na výdřízení v r. 1918 na jaře; Frant: Augsberger, syn rolníka čp. 23, t. ē. mládeček, vrátil se až po převratu; Homolka Jan, rolník čp. 6, vrátil se po převratu se zniceným zadarmo; Benda František rolník čp. 31, vrátil se po převratu; Jíška František a jeho bratr Vojtěch r. čp. 1. Oba se vrátili; Havlíček Josef, rolník čp. 2, vrátil se po převratu a Havlíček Václav, syn rolníka čp. 4, vrátil se co invalida. — Po sedmém rukováli odvedenci z prvního valeného odvodu v říjnu 1914: Lykora Jakub, syn rolníka čp. 3, nevěstující s Ruska od r. 1915; Svoboda Josef, syn rolníka čp. 16, vrátil se invalidou; Švestka Josef, syn obrubníka čp. 17, vrátil se invalidou; Krejčí Václav, syn odvovělé rolnice čp. 20, semrál na tyfus ve Štýrském Hradci dne 23. února 1916; Augs-

berger Josef, věk 23, vrátil se po převratu, Růžička
 Josef, syn kováře věk 25, nevěstný s Ruska od srpna 1915.
 Odvody následovali odvody. Přišli počínky od 25 let do
 36. Z nichto narukovali: Svoboda Karel věk 16, padl
 na Italské frontě 13. srpna 1916. Polohben u sv.
 Kateřiny v Týněch. Švecská František, věk 17. Dvakrát
 byl odveden a vždy pak propuštěn jako neupisobitelný.
 Svejda Jan, syn polníka věk 19; jednu panenku (prů-
 stiel plíc) a pak po celou dobu v poli až do převra-
 tu. Pak byl odvoden 19 let. Z nichto narukovali:
 Krejčí František, věk 20; padl na Rusku dne 30 července
 1915, Klimes Josef, cíleďák věk 19, vrátil se po převratu,
 Smid Vojtěch, cíleďák věk 15, dvakrát odveden, vrátil
 se. Pak bylo odvody do 42 let, nenarukoval nikdo.
 Další odvody znova od 25 let do 37 let. Odvedeni byli:
 Svejda Tomáš, polník věk 19, vrátil se na vydírení k u-
 hosp. prací a Haolicák Jakub, pesář věk 19, vrátil se
 po převratu jako československý domobaneč s Itálie
 v roce 1919. Na to odváděli 18 let děti! Z nichto by-
 li: Chádl Jan, syn polníka věk 22, vrátil se po pře-
 vratu a Augsberger Tomáš, věk 23. Tento se vrátil co
 invalida, střelen do hlavy. Pak odváděli od 37 let do
 42. Nebyl nikdo. Po nichto, dědové již od 42 let do 50.
 Odvedeni byli: Šringelbauer Václav, polník věk 15, star 50 let,
 vrátil se na vydírení v roce 1918., Mádl Jan polník
 věk 22, bez vydírení, 50 let star, Kroupal Jan polník věk

12. 9. vrátil se v r. 1917., Ciglbauer Vávra, pastýř, vrátil se po převratu. Z odvodu počátku 1891 narušoval Svoboda Jan, žep. 16, vrátil se v r. 1919 jako československý domobranec z Itálie. Šikora Josef, syn rolníka čp 3., vrátil se při převratu. Z opětovných odvodů byl označen jako 1861 lehý Suchan Josef, syn rolníka čp. 8. Vrátil se na vydrcem. Bylo oce odvodu, zmíněny počátky, kdo byl kdo nohy unesl, konečně nebylo koho odváděti, tedy se pouze klasifikovalo. Poznamenání posluhují jedna z posledních. Bylo to 25. března 1918. V tomto dni napadlo přes noc taková spousta sněhu, že jsme jeli k odvodu do Hluboček na saních.

* * *

Ztráta válečná litice!

Útrapy lidu se postupem války množily, poláště venkov byl až hrozně píkanován, ač oséan, poláště moci městským obyvatelstvem bylo nám nadáváno betáni, lichvání a pod. za to, že jsem jenom mi toho živil! - Rakouská perse, kuse slavila triumfy a brala nám nejen mladý, zdravý lid, ale vše co se dalo. Z pozostalými pak podle žena, mi a starci byla snadná práce. - Jíž druhým pokem války počal se jevit nedostatek jak v pícninách, tak v řemesly; povídano bylo platní obhospodařování a pak vedeny rekrusice! Zprvu nařízeny dobrovolné dávky, pak řízeny předpisy a konečně vojenskou assistencí prová

13.

šený pábor. Při prvních dárkách, které se museli dovésti
až do Č. Budějovic, obli, bylo-li stochu přečistěno, nechte,
že komise toto převzala, druhý den je se musí dovésti jiné,
čisté, s píci honění kočové a starosta třikrát přes celé
město a pod. plast' bylo bez počtu. Později ale pak to, opět
bylo odbráno pekřivající komisi i to nejposlednější, posle
dních 10kg, byli-li na sýpce nalezeny, obli, i padina.
Byly zavedeny předpisy kolik ^{denně} smíme jenom snísti, tak
že jen $\frac{1}{2}$ kg zrna na osobu, kolik smíme skrmiti, 1kg
sena a plamy na kus, když nedodržení hrozilo pro
smými testy jak peněžitými, tak zábranou všeckých
pásob a pod. - Na vše zavedeny poukázky, a na
melivo zavedeny mleci výkazy. (Přeložena kniha téžto,
pod sv. A.) Samozřejmě nikdo nemohl přimto vystříti,
pročž, osém rájlo - li komu co, jedeno do mlýnu tajně,
v noci, mlýnáři nepláceni, a tajně dovereného obli
dali mouky dle libosti, každý musel mleti, jsa rád,
že něco dostal. Vojenská pekářnice stíhala jedna dru
hou, přicházel náhle, tajně, chvíce překvapili, by
nemohl nikdo něco ukryti. Bylo - li pak někde něco
nalezeno, ihned vše zabaveno. Přisla li tato pekářnice
do vsi, bylo jako o pondruém dni! Vedoucí komisáři,
přebíhali se stathu do stathu, vojáci a cestujici rabi
vali. Přehácelo se vše: sláma ve stodole, seno na půdě,
dřív; hledáno v hromadách, v hrnici, všude kde co bylo,
není - li něco uchováno. A schovávat se musely kam

každý mohl, využáno do polí, pásiváno a pod. Kdo neschoval, neměl, kdo sehoval a náslo se, neměl také — Na vše zavedeny poukázky. Tak kdo nebyl „samoč“ polítelem, t.j. kdo musel původní kupovati, dostal chlebenky.

166. týden							
35 g chleba							
166. týden							
35 g chleba							
166. týden							
35 g chleba							
166. týden							
35 g chleba							
166. týden							
25 g mouky							
166. týden							
25 g mouky							

KRÁLOVSKÝ
VÝKAZ O CHLEBA
pro 166. týden od 9./8. až včetně
Množství pro Plný výkaz: 250
Zmenšený
Prodej do výroby
měřeny jek
Neuposlechnutí lich, až d. 000
8 měsíců minac
systémku
č. mís

Na tyto ořešen mohlo nevystačit, i choren, hlavně měsíční obyvatelstvo, nakupovati ven, do mlýnu. Celé houby, plné vláky, lida deuně zaplavovali široké okolí, a skoupeno co se dalo. Kolik hodin časy vlekli tito měsíční, mouku, obilí i hočku brambor, neboť poslední dobou i tyto nebyly, i byly rekvirovány. V městech stáli celý den lidé ve frontách, cíhající na skrovné přidělení. —

Nastal nedostatek cukru, zavedeny poukázky.

Podobně bylo s kávou, mydlem, petrolejem i jiné.

Razitko obce,	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
VÝKAZ	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
PRO SPOTŘEBU CUKRU NA MĚSÍC ÚNOR ROKU 1921.	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
Plati jen pro obvod obce pobytu.	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
$\frac{1}{4}$ kilogr. (1250 g) cukru na 1 měsíc.	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
Prodej dovolen jen oddělení se přiměřený ústředek. Patisk zakázán.	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
Koupolechnutí trisce se na penězích až do 5000 K, vžením až do 5 měsíců, případně ztrátou živnostenského oprávnění.	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru
Zemská správa politická v Praze.	$\frac{1}{4}$ kg (250 g) cukru

Výkaz o spotřebě jádrového mýdla a mýdlového prášku	
pro měsíce srpen, září, říjen a listopad 1920.	
Tento výkaz je nepřeveditelnou veřejnou listinou.	
Zemská politická správa.	
Připojený ústřízek opravňuje k odberu 1 balíčku mýdlov. prášku ve váze 125 g v měsíci:	
4. listopad 1920	5. srpen 1920
3. říjen 1920	2. září 1920
2. srpen 1920	1. září 1920
Přestupky trestají se dle nařízení vlády republiky Česko-slovenské ze dne 27. května 1920, č. 280 Sb. z. a. n.	

RAZÍTKO OBCE	

RAZÍTKO O B C E	
VÝKAZ O SPOTŘEBĚ ... KÁVOVÉ SMĚSI	
od 1./4. až včetně do 31./5. 1919	
platný jen pro Čechy.	
1/4 kg (250 g) kávové směs na 2 měsíce.	
Nepřevedeno!	
Prodej dovolen jen odevzdá-li se tento výkaz. — Patisk zakázán.	
Neuposlechnutí trestec se na penězích až 5000 K, vězením až do 6 měsíců, případně zákrutou živnostenského oprávnění.	
Místodržitelství.	
Zemská politická správa v Čechách.	

Čís. běžné 260

Země: Čechy.

Obec

Polit. okres: Budějovice

Poukázka k nákupu bramborů v též politickém okresu přímo u pěstitele.

Jméno a příjmení spotřebitele:

jeho bydliště a čp.: Budějovice Panská 111/13

jest oprávněn do 15. listopadu 1919 zakoupiti pro vlastní spotřebu 100 kg bramborů u:

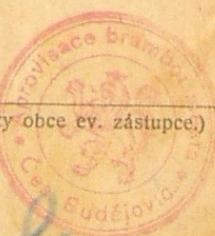
jméno a příjmení pěstitele:

jeho bydliště a čp.: Stříbrnice 19

Dne 20. srpna 1919.

Svěška Jan ml
(Vlastnoruční podpis spotřebitele [přednosti domácnosti].)

(Podpis starosty obce ev. zástupce.)

Uznamka:

Po uplynutí výše uvedené doby pozbývá poukaz platnosti.
Zneužití se přísně trestá.

Evidenční poplatek za vystavení této poukázky obnáší 1 K 50 h.
Nákupní cena bramborů u producenta za 100 kg dle nař. vlády republiky Čs. ze dne 29. července 1919 čís. 435 Sb. a n. 28 K.

Pěstitel uschovej poukázku a vykaž e ji při započítávání na kontingent!

16.

Jako obilí rekrivovalo se písek pro vojsko seno i sláma. Mnohem odebíran poslední metrák a dobytek hynul hladem. Zabrané píce museli se dodati do Budějovic řídovskému komisionářovi, Hahnovi.

Nr.	1638.	Budweis:	12.9. 1917	sionář:
Čís.		Budějovice:		jovice.
Wag-Bollete — Boleta vážní.				
Herr	<i>Jan Hahn</i> <i>ZAPLACENO</i>			
Pan				
Gewogen:	<i>1820</i> <i>ZAPLACENO</i>			
Váženo:	<i>1820</i>	kg Brutto		
	<i>520</i>	Tara		
	<i>800</i>	Netto		
			DAVID HAHN Kommissionär - komisionář.	
Ver				
Pre				
Ge				
Ob				
Nr.	1639.	Budweis:	12.9. 1917	
Čís.		Budějovice:		
Wag-Bollete — Boleta vážní.				
Herr	<i>Jan Hahn</i> <i>ZAPLACENO</i>			
Pan				
Gewogen:	<i>1560</i> <i>ZAPLACENO</i>			
Váženo:	<i>1560</i>	kg Brutto		
zu	<i>580</i>	Tara		
k	<i>980</i>	Netto		
ab			DAVID HAHN Kommissionär - komisionář.	
od to				
Ausbezahlt wurden			<i>3 560 80</i>	
Vyplaceno bylo				
Budweis, am				
Budějovice, dne				
Verkäufer bestätigt, obigen Betrag erhalten zu haben:				
Prodavač stvrzuje, že výše uvedený obnos obdržel:				
<i>Kaufh. H. Hahn David Hahn</i>				
<i>z. t. a. s. t. a.</i>				

R. R. BEZIRKSHAUPTMANNSCHAFT

Budweis.

C. R. OKRESNÍ HEJTMANSTVÍ

Budějovice.

DAVID HAHN

Budweis.

Budějovice.

Stroh-Übernahms-Quittung Nr.

Potvrzení přijetí slámy čís.

Verkäufer:

Prodávající:

Gemeinde:

Obec:

Abgeliefert wurden Stroh lose gepresst:

Odvedeno bylo slámy nelisované lisované:

Maschinendrusch	kg netto à K	per 100 kg
mlácena strojem	kg netto à K	za 100 kg
Flegeldrusch	kg netto à K	per 100 kg
mlácena cepy	kg netto à K	za 100 kg

zu für Zufuhr

k tomu za dovoz

ab für Minderwert

od toho za méněcenosť

Ausbezahlt wurden

Vyplaceno bylo

Budweis, am

Budějovice, dne

191

Verkäufer bestätigt, obigen Betrag
erhalten zu haben:Prodavač stvrzuje, že výše uvedený
obnos obdržel:

Bestätigung des Kommissionärs:

Potvrzení Komisionáře:

Kojetín, 1910 David Hahn

Kojetín, 1910 David Hahn

17.

Zvláště pak nastal nedostatek omáček! Zabavováno když a každého poračeného prasátka přešlo mnichovi sedla, předepsáno kolik od každé krávy se může odevzdat masla, bez ohledu na to, dá-li jaké mleko vůbec. Dobytek nedostal krmivo, poněvadž vše bylo zabaveno, jak více tak mnoho, nemohli když krávy mléko dát. Ku odběru těchto tuků příseň vlastní komisaři. (Pilozena nákupní kniha B.)

Nejtrapnější byli ale rekvizice dobytka!

V městech a na frontách počal být nedostatek masa, povedeny když na dobytek rekvizice. Zřízení komisaři, tak pro nás obvod V. Hránek a Přistina, a sítio libovolně brali dobytek, který se jim hodil. Poněcháván jen ten nejménější potah, místem jenom tkus, jen nejpotřebnejší kráva. Brán mladý, větškový dobytek, nejlepší kusy; když ten pak již nebyl, i nedospělá selata. Dobytek se musel dovezeni do Žilavy, kdež od přijímací komise dostal vlastník obrov jakýkoli libovolně voleila, který byval půmo směšný. Omlouvaly pak, neprůšel li dostatek vozů, muselo se celý den čekati a držeti dobytek, v něcasu, ve sněhu, deště! Největší většek měli z tohoto rekvizování nákupní komisaři, proto byli také tak bez ohledu ku všem naříkum a protestum. Dostal takový odměnu za každý kus, ale hlavně největší pisky brali od řeříšků, jimž tajně dobytek předávali. —

Pro vojenské něčí byly rekrutovány i koně, vozy, v pohorských městech paně. — Tak se valila válka běsníc a nicíce naporaď. Zdálo se že již nebude této konce, že musí lidstvo vyhynouti, jak v poli, tak doma utrakami a hladem. Český lid byl perspektivo-
ván, každý Čech vinen prádelem, podezívan, pročže
že na nás všechna sloba rakouských úřadů
vyčítána nejvíce. — Však prálo již ovoce odplaty! My skutečně, Čehové, vystihli jome, že v těchto do-
bách, kdy Rakousko počiná byli morálne, hmotné
i finančně rozvráceno, nastává příhodná doba
kdy zbozem se jeho jha, kdy utváření náši samost-
stavnosti. Za hranicemi pracovali náši velcí lí-
de, zvláště náš laticek president Masaryk, doma
tvoreny fajně spolky, které měli navázaný styk s
řecko, mezi nimi byli to hlavně Dr. Kramář, dr. Ra-
žín, pedák Mst. Fochla, jiní a jiní. Ve frontách
pak hlavně pušobili povrat náši vojáci, kteří hou-
fň přecházel k nepříteli, kdež tvoreny protirakou-
ší legie. Tak přízeny bylo na frontách ruske, francouzské a italské. Tak bojováno slovem, pe-
rem i bramí, svět přesvědčován o nás, náši jsou
enost, nášem utrakem, náši souze po samostat-
nosti. A při tom Rakousko i českécko se svolná
výčerpávalo. Na ruske frontě panovala pice prodej-
nost, uroveni separativní mir, Němci již se blásali

19.

pánů světa, ale to byl již poslední křečovitý ráchvat emigraciho vrha. Příslušníci na italské frontě, kde něsi vojáci legionáři včinili průlom do Rakouské fronty, nastala demoralizace armady, ustup, útěk a konec. Bylo to 28. října 1918, kdy něsi vedoucí lidé poznali poznali příhodnou dobu, prohlásili slavno, své samostatnosti. Proveden o největším pořádku, bez kapky krve převrat, revoluce! Habráň statní říše, dy, budovy, převzala česká obrana a cír' vojáci vypravěni za hranice. — Lid si oddechl, pojásal! Všude svěcenou, jásáno, vlály prapory, rakouské orlové byly kopány, splapané do pláta, druh objímal druhu. Vhádě, k' nejménší více slavnostně převrat tento ohlášen. Tu nás jme den ten důstojně oslavili! Již 28. tého prohlásovali zprávy, že byl učiněn, převrat, že jome samostatni, ale nikdo ani nechtěl k' správě veriti, až se vědělo, že Rakousko praskne, ale každý byl přilíz oči, činou prostý. Druhý den ale přišly již prohlášení o pě, vět' vlády v časopisech, ráno všední došel telegram o ustavení satimní vlády. Ihned bylo povoláno obyvatelstvo ke usporá, dání slavnostního žabou. Tento se pesel na kopecku na „malé říši“ u obecniček Budov, kdež občan J. Šipán přečetl o událostech v demokratickém listu jakož i vladmí projek. Přítomný výněnkář Fr. Brz̄ rypáčel při tom s placem o příběhu slavnosti v Brnějších předešlý den, kdež byl přítomen. Na to pa spěně vlasteneckých písni těhl

pravod po hrázi na „Velkou stánu“, kde u kříže na
hrázi zapálena hranice a pde zapáleny praporu rakou,
kterých předchýlých barev, které sem byly uřady v místech
ku oslavám rakouských vítězství. Vše provedeno se jásotu
lidu. Na to se Lipová ujal plova a promluvil slavnostní
slovíčko o významu dne a o svobodě národa po třísto
letí povolí. Občan J. Mádl pak poklekl před křížem a
provázen celým množstvím občině se pomodlit za padlou
českou vlasti. Za opětného jásotu se žábor rozesel, když
jedný s helem v srdeci, naděju pro samostatnost českého,
slovenskou republiku. — Zároveň pde vznikla myšlenka,
každý by bylo žádoucí památný den nějak sválečně
chovati v paměti. Současné je bylo žádoucí uctít
památku našich hochů padlých na poli válčeném,
kterí tehdy, ač nepřímo, prolili krev za osvobozenou
slost. Bylo rozhodnuto postavit tento památník a
ustanoven provájící pde spolek ochotníků k uvedení,
který nařídil že, že všecky své úspory k účelu tomu
věnuje, zbytek tento pak by byl pořízen ze sbírek,
které ihned zahajena. Bylo pak věnováno:

Jiříkra V. 50K., Hlavíček Jos. 30K., Šýkora Jak. 100K., Havíček
Láďák. 20K., Plojhar Ot. 30K., Homolková Ot. 20K.,
Braňnická J. 20K., Luchan Jos. 20K., Koupal J. 100K., Šýkora
Vojtěch 100K., Lipová Jos. 20K., Švedaferová 50K., Springel,
Bauer V. 50K., Svoboda Fr. 100K., Svestka Ot. 50K., Vlássek Ot.
50K., Švejda T. 50K., Řeječová Ot. 100K., Chmelík J. 40K.,

21.

Mádl J. 50K., Augsburger T. 50K., Ciglbauer V. 5K., Růži,
čka J. 20K., Johnová B. 20K., Trýpes Fr. 10K., Brz T. 30K., Ži.,
Lamund Fr. 50K., Jáchym Fr. 10K., Bendová ch. 20K., Fiser
J. 20K., Koupal Tom. 20K., Svějda Jan 20K., Havličková Růž.
10K., Loo spolek ochotníků 400K., obec 485.- Pomník jří,
jen s hlašeného sice myslí a pověřena provedením firma
Klávánek z Č. Budějovic. Dost práce bylo nalezeni pro tento
je vhodné místo. Po delší náradě stanoveno postavit jej
na návsi „malé strany“, proti obecním budovám. Pomník
tedy přízen a dne 24. listopadu urovnán a slavnostně od-
halen, vysvěcen a předán občanstvu. Svěcení provedl
kněz P. Tybl, dřívější polní kurář pěš. pl. č 91 z Mahou,
že a dojemnými slovy vyslovil padlyc na bojištích. Na
to občan J. Lipa dleší řečí promluvil o významu pomníku
a přidal jeho řeči a ochraně občanstva. Pomník tento
byl prvním na celém širokém českém jihu, ba možno
prvním po republike.

* * *

Zivot počal opět pravidli obvyklým episobem. Vojini
vraha se vrátili do svých domovů a na proskákých starých
polnanych již vznikaly státy nové, svobodné. Jako důl,
plátek války přitahla ale odkudsi se Španěl paloudna
memoc, kdež vznikla, i dalo ji jméno „španělská vlna“,
pláka. Tato plátkila mnoho lidu do hrobů, hlaňové svobodných
mladičků děvčat. U nás pěvěli Šíkorová Anna a Hláška
Marie. —

V poválečné době u nás pěněli: Šýkora Jakub, polník čp. 3,
Šýkrová Marie, polnice čp. 10., Fiser Josef, výměnkář čp. 32,
Brož František, výměnkář čp. 7, Koupal Tomáš, místní lesářský
čp. 33., Vlašková Marie, polnice čp. 18., Novákové Kronika, vý-
měnice čp. 31., Svejdová Ludmila, dcera polníka čp. 19.,
Novková Anna, žena dělníka očp. 26., Jáchymová Anna,
žena baštýře, čp. 30., Vlásek Matěj, výměnkář čp. 18., Fizerová
Terezie, polnice čp. 32. —

Dne 29. června 1919 byl vysvěcen na kněze Vlásek
Vaclav, syn polníka čp. 18. —

Dne 24. října 1921 byla vyhlášena první částečná mo-
bilizace v republice, k ní ochraně hranic proti sovětským
sousedům vladárům, kteří nás jiskroeně napadali.

Ku této mobilizaci namíkovali Šýkora Josef a ota-
dl Jan. Bohudíky vše uvedená smírně, diploma,
ticky, takže se namíkování po dvou měsících vrátili.
V roce 1919 na jaře byla ochotnickým spolkem polo-
žena a příseňa ovočná školka. —

V prosinci 1922 byla tímto spolkem koupena pro obec
naší dobytí válka. —

Dne 13. dubna 1923 rozdělen byl „novou sedlým“ inž.
Matyášem pozemek jimi vykoupený, dříve obecní jmění,
čímž slavají se těchto skutečných vlastníků. —

V roce 1923 na jaře upraven byl na matlak a pod-
řít starosta Tom. Svejdý pozemek „průhon“, dříve jeho
bykona, zůstal po obecního jmění, na poslednosti

občanů na louku. Dříve totiž pozemek ten byl nerovný, kopcovitý, jako pusta draha. Slopeoviny bylo starosta zoral, kterým tím nabylou zavrtala se stoka vedoucí kolem sousedního pozemku Vojt. Šykory, jakoz i čtyři srohé a hluboké průvry, vedoucí přes. Tím nabyla se mynější povnosti — 4/II 1929.
V květnu r. 1923 nastoupil za správce farmařského úřadu v Kamenici, cich P. J. Horváth.

V roce 1923 prováděna pozemková reforma. Ve sdělení obci pronávadelem nebyl adekvalitního dvoře, vykoupeny pouze pozemky s. z. o. již ferm, t. j. dlouholeté pochyby dosavadními jich dříkeli, majencem. Pouze v úvalu lze vidět takové "Palouky". Pozemek tento, část po pastviny u Vlkanského rybníku, byl dříve obhospodařován pouze "starousedlymi"; nemilo se kleset na quei. Po dohodě všech občanů, dřívě jíž uvedene, dohodnuto je, že "Palouky" budou mít všechny této všichni společně a pice tak, že později tyto měri sebe podivodům, že každý pak může svého dílu si hnojením lepšit a tím se píska většich výnosů. Všechni občané na polo uvedeném přistoupili, ale při dělení, jak jíž to bylo, město to jíž bladce. Nárhova my jméne spisoby; proti nárhovaným řejeďou a dílají, by pozemek se rozdělil stejným dílem, pak se v hodnotě přibližně oceňoval dle bouřky a tím se stanovil nájem; a mělo, aby dle bouřky se měly díly větších a menších velikostí a platili všechni stejně, vystupováno až divoce, že předáci chlejí pískati nejlepší díly, že se jde na věc s určitými nepravidelnými faktory a pod. Konečně přistoupens na místě poslední. Rozměrovány díly a hřebeny bozem. To se stalo před pokem. — Při provádění mym pozemkové reformy přišlo se k tomu na hledu, že se pokusíme o to, by se "Palouky" byly vykoupeny. Schwanenberghá správa na to přistoupila a pozemek vykoupen a volné ruky se schvalením Pozemkového úřadu a pice tak, že podílel každý díl, který mu dříve bozem připadl.

V roce 1923 a pice 24. listopadu provedeny volby obecního rady
stupitelstva, při kterých bylo zvoleno: Jan Maďl, Jan Švec, Vojtěch
Lýhna, Jos. Lipná, Václav Springelbauer, Fr. Šrámec, Tomáš Vlasek a Fr.
Lukmund. Starostou pak zvolen Springelbauer. V roce 1923 peněžil Fr.
Trýpes, nyní výměnkař, který 10. dubna 1922 prodal svou chalupu čp. 27
Matěji a Anně Plojharovým, kteréto se pak koupě rozdali a dne
19. dubna koupil Lýhna Vojtěch. 15. října peněžila Brárová Eleonora,
spolumajitelka chalupy čp. 28.

30. prosince ohrožena byla naše obec požárem, který mohl nabýtci
pracujících domů. U Váňka Tomáše vznikl se od komunity skopní
pánem a od fototoho počalo jíž hoření penu na píde. Na tělesné ránu
ohně upozorněn a v pátek den včetně škody uhasen. V roce 1923
dozvídal se na chalupu čp. 20 Karel Špaře z Láborinsk.

* * *

Na pok 1924 koncem roku 1923 připravoval se jeden
velký a důležitý projekt pro naši obec! 17. prosince při schůzi
všich občanů vznikla myšlenka, že by bylo vhodno postavit
s naší obcí silnici a tuto pak předat okresu. Na dne
toto všichni přistoupili, ohnes byl ochoten na stavbu silnice poskytnout,
si podporu a nahrají přípravné kroky. — Ale naději se mu
byly našim občanům brzy zklamány vykonávila. Začalo se proti námku
bojiti; že my se občané finančně zatíží, že my se pobere pod
silnicí sponsta pozemků, že my je to práce bude nezastávat, že vedou-
cí předaci si se stavby na všekr ostatních ponosí a jiných pod-
více. Byl skrátko boj!! Po všechnu toto vedoucí činorovci, majice
podpisu všechn v moci na proto kolárním usnesení říši stále dálku
předev. Dostavila se komise od okresu. Přípravná schůze byla v
Přibíne. Tí kdo opět některým zem říše dostavili občané proti stavbě
přímo pravili, ale na zakusení předsedy okr. spr. komise pr. Jos.

Jirovce museli počkat pěkně těžkou. Zde projekt upracován, přišla pak pochůzsková konise, projekt byl schválen. A sice tak: stavba se prováděla od „Sládku“ kapličky přes ves Blatiny, současně po staré cestě k místu, kde je dřívějšího pohřebiště k Pištini. Práce provede obec a sice na obecní příspěvku.

Práce počítaná a sice na 3200 % k uvedeným daním. Kámen a říčník bude ze řádi z lomu Švejdova „pod Žámon“, z lomu Líkovova, kterýžto byl jeho ochotou otevřen na podél u své chalupy čp. 34 a pak kdo by měl vlastnictví, může též dodat. Obecné správy potahy dovoz materiálu obslouží a firmu každý propočetný příspěvkový náklad z části si může oddělati. Hlavní práce, t.j. ostokování a sklopení pilnice provedou majáci dělníci. — Dohledem na práce pověření byvalý stavba Švejda a nově povolený Šringelbauer. Se stavbou započalo v dubnu. Vedoucím dělníkem byl Špiroch Fr. p.cll. Chrástov. Tvorby a potahy propočetili až na jedno. Mimo všechny obecné, vlastní kámen a pozyp dali též mimo phora jmenované Švestka, Vlásich, Chmelík, Luchan, Broč a Fiser. Schwarzenbergská správa spolu pracovala a sice přes svůj prozemek na Štětí a dala svůj materiál na prsek. Práce stavby byly ještě ručné pomocí a nedrozezumění, ale práce pokračovala svým tempem a ukončena kolaudacímu řízení 20. října 1924.

Dne 20. března 1924 zemřel výměník Fr. Šipánek čp. 13.

Dne 18. dubna 1924 zemřela výměníkarka Kal. Trýpesová, kteroužto pamila mrtvici v blízkosti. Ponevadž je její stav záplně nemohoucnosti nelepsil dodal ji hospodář Líkora V. do nemocnice v Č. Budějovicích kdež zemřela.

V roce 1924 byla opravena a překryta ob. kovárna.

*

*

Rok 1925.

Rok tento vyznamenal se počtu a v okolí velkými přírodními katastrofami a bouřemi. Tak byla dne 11. srpna hromá mrtvá a

koupili' u Štakonicku, 19. srpna na Týnku, 21. srpna v našem kraji a e 25. na 26. srpnu v noci velká bouře v našem okrese.

V roce 1925 byly volby do nařízení shromáždění a senátu. V naší obci dostali hlasu: 57 "praškovci", 19 republikánská, 14 lidová a 5 hlasů pozůstlých do parlamentu. Do senátu obdrželi: 37 praškovci, 17 republikáni, 13 lidovci a 6 pozůstlých.

Dne 24. března 1925 peněžela ot. Švestková, polnice p. 17. ve pláti 62 let. Dne 3. května 1925 peněžela výměnkářka Barbora Johnová p. 26 ve pláti 77. roku.

Krajinu vstávalo letní ráno Božského hodu k vlastodružního dne 31. května. Každý veselou tváří pohlédl vzhůru k urodebnemu vršku vysoké moje na naši sbojci, kterou se soboty na neděli v roboční hosi řeď postavili. Krajinu tento staročestky svrh se do srdc obci naši potěš pachovava. Nikdo ale ráno netušil že jde fakt pikuj den fakt smutně skončí! — O půl sedmé hodiny odpoledne zavonila se stavění u „Levci“ (Prestku) pojednou stříška na rána. — Spchl se pokrùk! — Každý spichal tam co se stať. — A již letí po obci správa: Frantek se zaštítil!! — Nikdy před neprozila obec naše fakt pozemlujiach dní jako byly tyto, od foholu okamžiku až do jeho zabití, kterýto byl 3. června odpoledne. — O celém průběhu na doklad přiložen následující časopisecké správy o udalosti je:

<p>Z Vihlav u Přština. (Tragický skon dobrého člověka.) V úterý 3. června jsme doprovodili k poslednímu spánku na hřbitov v Němcích naše mladého druhu a přítelka Františka Švestku, 31letého syna obuvníka a majitele hospodářství M. Švestky z Vihlav, který na Boží hod svatodušní se z horební pusky, práv když celá rodina byla ve světici shromážděna, v sousední světnici zastřílen. Ženitely byly všem dobrým pracov., každému na požádání vypořádali, byl spolužakem a od počátku pokladníkem zdejšího ochotníku, kroužku, daleko široku znám, také zpráva o tragickém skonu jeho každým přímo oříšala. Příčina byla snad rodinné nesváry po smrti matnice, která před 8 nedělnemi zemřela. — Ještě v sobotu zůstal se stavění „naje“, kterážto staročeská památku se zde dosud udržuje, v neděli odpoledne při v hostincu Plojharem, kolem patě hod. odpo., uzavřev spolkové účty, ulehla na postel a zastřílen se. Ještě včer selskí se všichni dlenové ochot. kroužku, všichni svobodní hosti zdejší i dívky a po proslovu V. Švindelbauera a p. Šipana, jedinomyšlen se usnesli na pietním vypravení pohřbu. A pořídely byly takový, že jej zdejší obec nepamatuje. V popředí křížela Zvětlivou kapelu, vyhrajatí smuteční skladby, zaní dlouhá řada družiček a mládenců (věnováli nadherný věnec a kytičky), pak raket se zesnulým, jemuž čestnou stráž činili hasiči z Němců. Jejichž přispívajícím členem zemřelý byl, a za rakví celá obec s přátelstvem. — V Němcích byl očekáván skorem celou farností a příbuznimi z mnoha okolních i vzdálenějších obcí. Průvodu naproti přísele P. V. Sovohoda, židic učitel z Němců, s chotí. Při smutečních obrádech, byl chrám plný, což dokazuje, že zesnulý se též všeobecně úctě. Za zvuků naši národní hymny, kterou nejprve zahrála kapela a pak zapíšli zdejší zpěváci, kdy jedno oko nezustalo suchým, byla raket spuštěna do hrobu. Spi klidně, ty nepokojná hlava, ty dobrý druhu nás.</p>	<p>S.</p>
---	-----------

27.

Dne 13. června peněela Koupalová Anna, rolnice s ēp. 9., ve stáří
53. let. Dne 22. října peněela Koupal Tomáš, syn domkáře s ēp. 33.,
ve stáří 18. roku. Pneuováný Apel od nařízení f.v. anglickou nemocí;
nemil, nýbrž živil. Uplně vlastního pohybu neměl. — 29. listopadu
peněela chl. Petrálková, výměnkařka v ēp. 2. v početném věku
89. roku, při plném zdraví a sile až do smrti. —

V roce 1925 nastoupili v naší obci noví hospodáři apieci: s ēp. 16
zíbral Lvboda Jan, který se dne 7. července oženil s chl. Ferbauerovou
z Jaronic a Mekvan Jan který se sám v této dobu oženil na s ēp. 29
z Jaukova, 17. listopadu doženil se na chalupu s ēp. 4. Biček Jan z
Hlavatce. V roce 1925 nastoupil v s dlejší obci Smid Tomáš za pastvce.

* * *

Rok 1926.

Rok tento byl neblahý. Celá skliceň jak někum tak obilí se
velice říčko dostávala pod ptáčky. V květnu začali deště a
prálo, pršelo až do páří. Poče se skliceň bud opatrně suchá a
ubož pěřnatá, skacívá a to samé bylo s obilím. Což na podzimní
osiny dostavilo pe lepší počasí.

Dne 16. listopadu měl pravidlo Pestka Jos. z Bož. Limpachovou z Jaronic
a sín přezal chalupu s ēp. 17. Ten samý den doženil se na s ēp. 9.
Matousek Tomáš z Prostivec. *

* * *

Rok 1927.

Dobytík začal pravidlem pomy chladnouti, scházeti. Kedy
stál beradně nad síní, když pojedou s kus sám kus klest, ani
verolekáři nedovedli sprvní určit co to za nemoc je. Dílu ko,
některé pyšnou a rukoumařím půsto se na to, že dobýtík jest pa,
mření plou nemocí a nás mohou jaterní, dřeváků to s před,
chozího mokrého roku. Zvláště některé obce velice byly poskoze,
ny; pak v Plaškovicích vyplynul ze dvou pětin hovězí dobýtík,
podobně i Pašice, Zliv a Pistn. Ve s dlejší obci ubývalo na ne,

Z Vlhlav u Pištína. (Tragický skon dobrého člověka.) V úterý 3. června jsme doprovodili ku poslednímu spánku na hřbitov v Němčicích našeho milého druhu a přítele Františka Švestku, 35letého syna obuvníka a majitele hospodářství M. Švestky z Vlhlav, který na Boží hod svatodušní se z honební pušky, právě když celá rodina byla ve světnici shromážděna, v sousední světničce zastřelil. Zemřelý byl ve všem dobrým pracov., každému na požádání vypomohl, byl spoluzakladatelem a od počátku pokladníkem zdejšího ochotnic. kroužku, daleko široko znám, takže zpráva o tragickém skonu jeho každým přímo otřásala. Příčina byla snad rodinné nesváry po smrti matčiné, která před 8 nedělemi zemřela. — Ještě v sobotu zúčastnil se stavění „máje“, kterážto staročeská památka se zde dosud udržuje, v neděli odpoledne pil v hostinci litr piva a pak rozloučiv se dopisem se svým milým druhem Fr. Plojharem, kolem páté hod. odp., uzavřev spolkové účty, ulehl na postel a zastřelil se. Ještě večer sešli se všichni členové ochot. kroužku, všichni svobodní hoši zdejší i dívky a po proslovu V. Švingelbauera a p. Šipána, jednomyslně se usnesli na pietním vypravení pohřbu. A pohřeb byl takový, že jej zdejší obec nepamatuje. V popředí kráčela Zvelflova kapela, vyhrávající smuteční skladby, za ní dlouhá řada družiček a mládenců (věnovali nádherný věnec a kytici), pak rakev se zesnulým, jemuž čestnou stráž činili hasiči z Němčic, jejichž přispívajícím členem zemřelý byl, a za rakví celá obec s přátelstvem. — V Němčicích byl očekáván skorem celou farností a příchozími z mnoha okolních i vzdálenějších obcí. Průvodu naproti přišel p. V. Sovoboda, řídící učitel z Němčic, s chotí. Při smutečních obřadech, byl chrám plný, což dokazuje, že zesnulý se těšil všeobecné úctě. Za zvuků naší národní hymny, kterou nejprve zahrála kapela a pak zapěli zdejší zpěváci, kdy jedno oko nezůstalo suchým, byla rakev spuštěna do hrobu. Spi klidně, ty nepokojná hlavo, ty dobrý druhu náš.

moc bylo po kusů dobytku. — Začalo se proti nemoci pachročová, říkána na podnět prvního lekaře, vel. rady Mallala z Hlubšického počátkem leteckého "distoleu", kterýto prostředek paké skutečně může se pánem, dobytku zachránil. Naše obec dodala p. Mallatorovi na dnu, kde jenom okusu provedení poděkování.

V třetím f.p. vysadeny Stromky podél okresní silnice k Přistání.

Dne 19. září zemřela Mádlová Anna, polnice čp. 22.

Dne 8. listopadu oznamil se Smeedorfer Vojtěch, Anna Petráčkovou a Němcic a sám přiznal hospodářství čp. 17.

Dne 28. listopadu založeno ve zdejší obci „Družstvo pro rovad elektřické energie, kteréto vroji činnost započalo 1. ledna 1928.

Podnět k tomuto založení dali spashinky kol Vlkavského rybníka. Již v lete se totiž část pastvin řeky podivodí slapskou jich, a sice „Ostrov“ a pod obec Karasínem rozdělila, pronajala a pak byla poraněna. A řek se přidalo k té myslence, rozpachovat spashinky pokud je dají na dobré řesti řek a výnos na jinu venova, říkána na přízemí elektřického ve zdejší obci. Od myslenky řek se k němu. Pořevidě se jimi zajímají městští, převzal objekt spashiny a sice od řeky od Malovise k ostrovu, pak od Ostrova pod k. Karasínem, až na malou část, kteroužto se městští v dřívější Svoboda a Šipánek, a celý komplet pod Lhásnicem, Lykora Vojtěch, kterýho celý majetek obnos se řest řek opatřil a sám položil na hladinu kapitál ke elektroinstalaci. Po promyšlení jak řek provést, shledáno, že pro obec náleží bude v hodnější řádu věti druhové než na náklad obce, i založeno „Družstvo“.

Do prvních výboru povoleni: Lykora V. předsedou, Šipánek Josef jednatelkem, Malovisek Tom. pokladníkem, Svoboda Jan určovcem a Smeedorf V. a Lykora Josef. členy výboru.

Instalační práce zadal občane firmám: Brünhofer a Švehla Č. Budějovice. Stavbu provozu paké provedl Povlt.

elekt. prov o Č. Budějovice, stavba transformační budky
zadána firmě Čenín a Kiel v Hluboce. Se stavbou povedlo jíté
počato v květnu v r. 1928. * * *

Rok 1928.

V červnu postavena transformační budka k elektrizaci, připojka
k obci od této; primérna linka k místní vodák sp. nepostavena.
Ku dnešnímu přistoupili za členy výchni majetek domů zde, některí ale
elektrozaci ji povolit nedali.

V roce 1928 provedeny o možnosti obci nové volby do obecního národního výboru.
Volby vyplány na 11. března, první volej nebyla podána žádoucí hlasnice,
datka vyplány znova na 25. dubna. Tehdy volby provedeny a voleni:
Sipán J., Vlásik Tomáš, Špa Karel, Jíška Vojtěch, Lákora Vojtěch, Brána,
Čka Jan, Šmíd Fr., Singelbauer V. ml. a Horboda Jan. Za stanovu
volen Lákora Vojtěch, kterýto ale 5. května na urád pen rezignoval.
Urád přebral náměstek J. Sipán a nové volby odloženy do května.
Při této volbě J. Sipán, kterýto volbu nepřijal. Urád byl nucen
zavést druhý náměstek Singelbauer V. ml. 24. června měly
byť nové doplňovací volby s počtužkou okr.-spr. politické, jež
nebyly platné provedeny, dosaženo do obce národního výboru
komisař. V důsledku toho J. Sipán počep nepřijal funkce
urád ob. starosty zůstal a dne 5.
července urád ob. starosty přebral.

Dne 18. února peněžel Kroupal Jan, výmenkář a čp. 9. Dohány ja-
ko dobrý pracovník obce a pludovatel dobrého obecního hospodářství měl
polně plukovníkem řeknout, kterého se přičastili všechni adejší občané.
Starý byl 62. roky. Dne 20 prosince peněžela M. Zikmundová, výmen-
kářka a čp. 29.

V červenci je dočasně do čp. 31. Jiřan Emil a Hlaváčec a pen-
ěžal polo hospodářství. 20 listop. zemřil se předál Jan a Bož-
ena Kroupalovou sde, z čp. 9. a přebral hospodářství čp. 22.

23. listop. byli podejší obyvateli o 8. hod. večerní vyburcování
poplašným hlasem evonku ze hory. Poděsem vyhlášli hude-

VLHĽAVY

Za Bohuslavii plodolu byl v plném ohni doh plámy. Na řešení
řešil už směrem jihovýchodním, takže nedalo se větší neštěstí. Jinak
mohlo se požár přenesi na blízce ležící Kremáni, pak Bohuslavii
plodolu a kdo náhle kam ještě?

V noci ze dne 7. na 8. pros. vkloupali se ploději do předměstnice Tom. Šejdy a odcítili 3 pečin a 3 polotáři. Před tím vznikli
si pro posilu do hostince J. Lípy, kde odnesli 6 láhví vína.

28. října, ve svátek svobody, kterýto tento rok připadl o následujícímu
posvícení oslavenu pololehlého polavem pomníku padlych skutečně
slavnost pořádání pod protektoražem ob. zastupitelstva. Krásný
den přilákal bojně cizích hostí, takže C. Budějovice dojedla celý den,
polos. — O ž. hod. pánský byl budeček, pak už i ženské hosti. Od půl desáté
kráčenou, dojemnou řečí vysněl pedesát podák P. V. Vlach padlych za
něj pak u pomníku sloužil slavnostní soudce Bohoslužby. Po
následoval promluvil slavnostní řečník prof. Šejcar z Plzeň. Odpoledne
byla slavnostní zábava a večer nověcenský vinný.

Rok 1928. byl v celku suchý, piknik se uskutečnilo málo, za to obči se sklidilo, jak na plánu, tak na vrchu jako dáno
již před tím. Večernici byla nejválka veda, když se nemohlo
na polich pracovat. *

Rok 1929.

Rok tento začal skutečně řečí! již o vánocích počaly vařenice a vytváraly padal průhledy a mráz celý ledov. Celá Evropa
byla pod nejválym sněhovým příkrovem. Ze dne 16. ledna začala
desná sněhová bouře, pravý „bílý Samson“. Počátkem února pak
uhodily tak husté sněhy, že prodobných nemá pamětníka. Tak
že 1. ma 2. byl mraz 28° , 2. ma 3. 31° a 3. na 4. $32^{\circ} - 33^{\circ}$ ledové. 4/11
1329

A mráz vytváral dál. Ze všech zemí dochází správy o nejválych
mrázech. Z jiných zemí z Itálie, Dalmácie, Pečka a t-d. Benátky
laguny zamrzly, Adrijánské moře, v Turecku napadl průhledy a mráz.

Největší mráz letošní zimy byl na českém jiho v noci ze dne 2. na 3. února, kdy teploměr klesl v Č. Budějovicích na 33 stupňů Cels., však v okolí na místech větru více vysazených bylo až 36 stup. C. To je mráz, jaký ani nejstarší pamětnici nepamatují. A takové, přímo vražedné mrazy trvají už více dnů. Však také spotřeba uhlí jest zcela mimořádná a obchodníci uhlím nestačí vyřizovat objednávky. Velice trpí zvěř lesní a polní a ptactvo. Tisíce těchto ubohých tvorů hladem seslabených už pomrzlo, třebaže majitelé honiteb i občanstvo snaží se častým sypáním zrní a jiných živin zachovatí je při životě. Povážlivé kalamity způsobeny mrazy v městě Č. Budějovicích: v přečetných domech zamrzly vodovery a zamrzlo i potrubí plynové, takže kdo jest odkázán na topení plynem, jest na tom špatně: v krku hoří jen malinké plamínky, takže vytápění místnosti jest nemožné. A proto všude s toužebností se čeká, až mrazy tyto, trvající již po řadu týdnů, se „ztrhají“.

zem. pěrkách mohla zima do tého výše vystoupit. A nemá vzhledy ani naděje že bude v dohledné době lepe. — Jindy bylo dny posléze veselí, loučení se ponasopusem; dnes kdežkoli ponovení, se pedví a kamení. — — — 11/II 1829 ř.

Masopustní úterý! A manu nepřetržitě dale. Dnes, 12/II 30° C. V noci mráz trochu polenil, jíž každý se koukal, že přec to platejší výškové slunce jutře. Ale je zde čtvrtek, opřibývajícím úplňkem průlýva opět zima. Tak 21/II ve čtvrtek 20°, v pátek 22°, a nemá naděje na změnu. Br. Matěj asi ledy nerovnáka! Jen aby nebylo tak jako čteme vynález se starých písem v Č. Budějovicích. Tam stojí: R. 1739 ten den predc všemi zvaly zima svým počátkem zala a v jednom paklu zvala (že možná přes dva let ani pamětníka pakové zimy nebylo) až do prátka sv. Jana Nep. Vše zimě mnoho lidí pomrzlo. Též dobytek dostal chybě vlnostech, že mu říkály uslydl a také pekáč, aniž vstavatí mohl. — R. 1754 dne 29. listop. nastala zima, že až stromy mrázem se rozpoltily. Zima ja zvala až do 24. února 1755; led byl až na 2½ loka silný a potoky namrzly až plná ramaly, že museli lidé vodu kupovat, a o mleku byla paková nouze, že až po Brně pekáři do Choceně mleko připředli. — 1781 v listopadu počala zima a zvala až do nov. Trojice. — A. R. 1799 byla paková zima, že led na řekách a rybnících na 3 loky byl silný; mrzot od 22. listop. 1798 až do 31. března 1799 bez poznání se pomrzlo množství lidí i zvířat. —

Letošní rok opět k zimu poměrně, vody jíž byly nedostatek se pricházející řekou a mym studnám valen vysýchaní, dobytek veprový i horečkou počiná

Na dohled přibylo výšek časopisu o mrazech zde na leském jihu. —

— A manu, manu dale! Konec masopustu, masopustní ostatkové povídli 1929, nemá nad ani v zádne dobré paměti, by posobně bylo. — Ráno o 7 hod 36° C. a po východě slunce docela 40°. Primo sibiřská zima.

Snad po letech, kdo kde čistí bytořadly, neuverí že by zde, v lechticích, jindy bylo zde, v lechticích,

zem. pěrkách mohla zima do tého výše vystoupit. A nemá vzhledy ani naděje že bude v dohledné době lepe. — Jindy bylo dny posléze veselí, loučení se ponasopusem; dnes kdežkoli ponovení, se pedví a kamení. — — — 11/II 1829 ř.

Masopustní úterý! A manu nepřetržitě dale. Dnes, 12/II 30° C.

V noci mráz trochu polenil, jíž každý se koukal, že přec to platejší výškové slunce jutře. Ale je zde čtvrtek, opřibývajícím úplňkem průlýva opět zima. Tak 21/II ve čtvrtek 20°, v pátek 22°, a nemá naděje na změnu. Br. Matěj asi ledy nerovnáka! Jen aby nebylo tak jako čteme vynález se starých písem v Č. Budějovicích. Tam stojí: R. 1739 ten den predc všemi zvaly zima svým počátkem zala a v jednom paklu zvala (že možná přes dva let ani pamětníka pakové zimy nebylo) až do prátka sv. Jana Nep. Vše zimě mnoho lidí pomrzlo. Též dobytek dostal chybě vlnostech, že mu říkály uslydl a také pekáč, aniž vstavatí mohl. — R. 1754 dne 29. listop. nastala zima, že až stromy mrázem se rozpoltily. Zima ja zvala až do 24. února 1755; led byl až na 2½ loka silný a potoky namrzly až plná ramaly, že museli lidé vodu kupovat, a o mleku byla paková nouze, že až po Brně pekáři do Choceně mleko připředli. — 1781 v listopadu počala zima a zvala až do nov. Trojice. — A. R. 1799 byla paková zima, že led na řekách a rybnících na 3 loky byl silný; mrzot od 22. listop. 1798 až do 31. března 1799 bez poznání se pomrzlo množství lidí i zvířat. —

Letošní rok opět k zimu poměrně, vody jíž byly nedostatek se pricházející řekou a mym studnám valen vysýchaní, dobytek veprový i horečkou počiná

pradasi, svěře, jiduňák bladem, smržnulím a hlavně od vran
jž dosud paošlo krovptí na 80%, papoušek přes 30% a výskoké svěře
přes 50%. Dle všeho bude ostál pro letoš sakávan. Drobne spěvné ptactvo
ponurlo skorem řecko. I lid umírá v pravacím mnozobn, vanikají
přísné epid. nemoci. Tak kolem Volyně posíruje se tyfus a postupuje -

Začátek března!

Kdy jindy jž stříval vlečá kobloze s jas, nimiž tykly, kdy jž polník nedočkavě občerství pole, pozoruje schovací hrady, kdy vyracejí na setí, letoš se užívá ku tomu, nám. Jak vydává růstířek časopisecký

ukazuje letošní březnu započal 27° mrazu. Z března na druhého 27° a z druhého na třetí 28° C. Pravé jarní počasí a zřejměho na čtvrtě sněhová vánice jako v lednu. A sníèí a mraze a opět mraze a sníèí. Poslovce jara: řapáci již se ukázali, ale chluderkové, mraonou. Zvěř již nebrde žádou; co nezapadá sínou, sníèí dravci a rejvíce vrány, ryby pod ledovinu již mrt silují půnikovem se "hly", a houfně začínají. - Stromy, ohrysaný od pajice a polniči hledí s obavou vstup přezimování oživu. Zda zila nevyhnou? Skody budou nedozírat, palivo dochází. 5. III. 1929. R.

V březnu r. 1929 daroval spolek bývalých dív. odborníků pro obecní knihovnu 15 knih záboru českého času.

Co nám pak letošní rok ještě přinese?

Březnu nám ukázal to nejlepší jarní počasí, takže sněhové spousy rapidně scházel. Konec měsíce již by a tam započalo s jarními pracemi. Ale velikonocní svátky ($31^{\text{III}} 1/10$) přinesly sněhovou bouři a let po celý býden prší. Vnocí v 5. na 6. dubna za prudkého větru byla, přímo ránoční chumelnice; napadlo sněhu na čtrnáct metru. - Nová polohna na oživu; po pejšti sněhu ukázalo se, že žila jsou velice napadená sněžní pluš, která ještě nesla, a nové pásy! A práce stojí! 6. II.

Ten 4. července letošního roku... Žil od časného rána, od východu slunce, panovalo neobyčejné vedro. Slunce přímo bodalo a vduch se žárem chvěl. Dalo se čekati že přijde nějaká proměna ačkoliv ještě o 4. hod. odpoledne bylo níplné jasno. Pak na severozápad jako by

vykoučily drobné beránky podzasnávají manželou za plavou. A při tom stále val vzhodnou větu. Když poledne hod. odpol. všechny rájovad se zahryl mlhavou chmurovou klenou se více a více temnula, a proti té stále val dál rybniční vzhodnou. A chmura doufala, houbla, až se s ní napakovaly černosedé makky. Dpoledne hod. jako by plichlo se vlnila byla hrana do všech barev trácející duha do kterého proti té stále plhoukal více a více kupiček vstřijících se chmurn. Vztekem vše jako by očekávalo něco velkého, důležitého, což také přišlo! Pojednou nastala sma že bylo nutno ve přehnicih posunuti a jíž paroval hrom, a jíž hromy vichr pátral budovanu, zalamoval okny, zaburácel domy. A mraček zhlubil! Dalo se čekati dílo skázy! Spustený až k samé zemi, za oslnujícími blesky protišoval. Jíž byl odstřet, nedaliko; a tu pojednou jako když ohromným klinem již rozrazil, největší hmotu maků hmloupe oddalo na sever a menší k jihu. A jíž opustil prudký lijavec pronížený kouzlem hnany větrou smotř jako by v pedaných plachtech. Tu a tam lesíček krytu stíky, tu unavenou větev, slomeny strom, tam kůpka sena.

Uplná sma. hrom řve a už klení, že hvozdu pošlouchali. Však jede, přes nás kraj, poměrně ještě bez větrů, když bouře přichází, ale když říká: "pomož pan Boh řím možíš, přes ktere se ty hnány vplne růle senou, všechny polystíme a nyní se mi ty bylo skvěle ře." A dychtivě čekame. Nemusíme ani čekat nyní; jíž druhého dne přichází správ: v Podeříti polohá vplne nová stodola, na Nové Hospodě sláma sláma, lesku sláje vynázen, Lomec, hotel jindy plesa vynázejí, stojí na holém kopci, tam a tam poslučeno a pod. vše. — Však všechny všechny skutečně přináší moru! Thise, hriza na českém jihu. Aby potomohru bylo zachováno do dekají, jaké hnány se sde přehnaly, přilozěn deník list v němž potláče Berounského co sice na své inspekční cestě zařízlo vámín skoř konane. Clete přílohu!

A aby dílo skáy bylo dokončeno, 6. července opět kolpáte
hod. odpoledne nová sajtava kryz nici posumarské obce,
počínaje od Prachatic, ke Křemencu; pak opět u Čakovců
a Líži. Dílo hručy, dílo skáy!

Dne 4. srpna jsme slavnostním spuštěním papírky elektriky, t.j.
byly jmena k u přiměřeném vedení zjištěni a byl zahájen provoz
proudu. Vlastně již v pátek, 2., bylo povolené. V přátelském vesírku
občanů, na stupni fitem Švehla a Brünhofer a sádouci vrah
v hostinci Štít pro obec důležitou věc oslavili. V neděli pak o
z hradu výšel z hostince slavnostní průvod na zahrádku souseda
Springelbauera, budec do počátku hodin večerních při svatech
hudby jmen se hránovali, večer pak byl v hostinci venček. —

Přiběh jiný byl v r. 1829 celkem povětšinou příjemný, až ne
schází osa příslušný deště a tím se stalo že některé hospodářové
navezli si oves méně suchý. Schází iž následkem skáy
myšní na podzemí a následkem velkých sněhů s pineň byla
podprostřední; pšenice na slámu schází velké množství, ale
poněvadž předčasně polehlala, výsep prua je slabý. Oves používají
i brambory. Přiběhem lila bylo několik abnormálně
po nás kraj horších dnů, až ku 40° . Září přímo září, t.j.
den po dni paní růpaly a velké sucho přesnadvacíty prací
v poli. Současné se normální ohromně myši (aratos) pak
že jest obava, že ovesu sníci. 11/IX 29.

V roce 1929 konány velkolepé oslavy na paměť 1000 letí města
omstí světce Václava, které vyvrcholily o dnech 27 až 29 září.
Všechno dnech celeho dnežku zúčastnilo se oslav v Praze v fiočovém
počtu obyvatelstva, kdy uctilo památku světce Václava prvního českého
krále. Oslav se účastnil i pisatel Švehla řádků spolu
se zdejšimi občany T. Švejdou a V. Štyborou. Zářile dojmy nebo
perem upleti, pouze se musí památi a aspoň slnuba
podat dojny ve chrámu sv. Václava na hradě pražském.

Te dnech jich poříž byl jazykem postavený svatoVáclavský dom, chlouba naší země. Poprvé jsem vkrácel do prostor nového chrámu již večer 27. června. Jako by neviditelné perutě cherubů české slavné kolem hlavy působily, tak bylo člověku o duši pohledet lípe do těch hloubek posazených, zamyslit-li se nad tou řeckou slávou i utipením ktere' pde proslý. A cā při pohledu na vnitru, ve které o těchto dnech byly vystaveny svatoVáclavské korunovační klece! Po dlouhých a dlouhých dletech sputal opět naše symboly své samostatnosti! - Pisatel v odpolednech hodinach 28. června přešel na hrad byl k němu vůz korunu, která spocívala na břach velikých českých králů! Ta a plá lidu bylo před chrámem, na nádvoří povrazeno do ohně, byl udržen pořádek a doousluh pen pak postupován do vrati a kruhem kolem vnitřky každý mohl si klece dobrě prohlédnouti - - -

Po tu dojmu prosto moji hlavou, neli došlo na mě, jak se povídalo, na pět znamení, bych vstoupil do chrámu! Když jsem uvaeoval, že ja, proslý venkovský sedláč, učiním dnes korunu, kterou bude dal veliký Karel, klera byla rády naší svatou sestavou, že učiním korunu, kterou když potva se o korunaci králu posadilo učiněti malo vysolenym a vysokým! Dnes každý obecně po stálejch dobách může vzhledi k ní jako ku ruklici a mysi osvobozené princezene - - - A jak dlouhé opět aby mohou uplynouti, než zase prostě oko na ni spocine?

Od dálky již vzhledil jsem ke vnitru a když jsem skvostu těch zaplavil ve zraku mém, zaplavil jsem Prosle ani podrobne nemohl jsem roklad pusti nás si prohlédnouti evol, na kolem postupuje a ještě pak stále až do dveří obrazel jsem prak svij opět.... Tojem pusti nikdy, nikdy a duse mě ne, vymise. (Jako ohlad půložena bronzu o klecích korunovačních a vstupenký).

16. října 1829 byla obec naše krajně povrazena správou, zde učin-

pila se pedíjí občanka, výměnice Katerina Haolíčková.
Děti dobré jsou chlava, výška v nestížení okamžiku
v podvečer dne po dobro a při hledání péči, byla na
lesena mrcha pod vašou Vlkavského rybníkem!

Tyž pány' den svatého mihála v Křenovicích výměnici
svobody koupil p. 16, kamž k u odané paní dceri den před svá
odesel na město.

Dne 12. pros. 1929, odpol. přišla jako letní bouře s velkou
vichřicí, provázenou sněhem a deštěm.

Zima 1929-30 byla celkem mírná s malo sněhem, což bylo
bu prospěch plenění pe knabosů, kleriků, osiny směli s
50 %, takže žíroda pde bude velmi mala a jelenky až
90 %; jsou obavy že nelze pro dobytek krmiva.

Dne 2. června o čtrnácté hod. odp. bu větší bouře spustil se pro
jednu po předčasném velkém patnácti nad nás obec průval
haup, který při bohatého hrachu a až pracné kulický se py-
pal až pustalo bílo. Žita, obrazlost na polích „Hřibach“, jsou
pracně poškozena.

22. června svatého pedíjí obecní působník Theodor Klinger ve věku 83
let. Ačkoliv jenom žulák sashému bývalému rodiče náříkám
na národní ojeho životě. - Tlust slouka jeho byl roman - příběh román!

Rodem Uher, adoptovaný pedíjím působníkem Klingem, když se oženil s
jeho matkou, maly pedíjí působník. Knicem je zamečkem, dostal se
za topicí pak jí za psovinou na dráze, ale vzdoru mu kouzla,
lehko myslna nováha udržela s nej píjona. Propuštěn uplynul se vlastku
elezničního, postoupil se světem. jako topicí byl cestován zpohy na lodi
jezdící na Černém moři, pracoval Rakouskou okupaci v Bosně, též je zde
věn v Sarajevu, byl velvraždým vojínem v Lipské armádě ve valee Štolsko-
Bulharské v r. 1885, prošel píšky celej byvalej Rakouské monarchie, prode-
dal čtyřikrát karvici v Praze, jednou v Solnáci, prošel řady dobro-
družství na svých cestách, oprávěl-li, proslouchalo se jako najnapří-

naučnější a hodočinný román. - Škola je po němalo povídáváno pero,
které by gůrbaty bylo zachytito. Polední říta jíž s mítodi lidé
zdijí obec i okolních.

Léto roku 1920 opět hráz přehlistou! Uplynuly několik dní pan
vala velká voda, obří předčasná závara. Tzodny již počaly žít ve
jne. -

2/2. 1920.

Kidel 19 10/2 30.

Prof. Robert Wondruška,
ok. řk. inspektor

Tuto kroniku psí Sipánek Josef, nynější starosta obce, rolník
a hostinský ve Vlkověch čp. 12 a 13.

Nynější členové obec. sádlospitelskva jsou:

Sringelbauer Václav, náměstek

Sýkoran Vojtěch, člen obec. rady

Grobodař Jan, obec pokladník

Vlásek Tomáš, člen sádlospitelskva

Jra Karel, " "

Jiskra Vojtěch, " "

Brašnická Jan, " "

Sinec František, " "

Členové letopisecké komise mimo starosty jsou:

Sringelbauer Václav

Sýkora Tomáš

Smedorper Vojtěch.

Od této míst počínají se poslati kronika ve smyslu rákona
pe dne 30. ledna 1920, č. 80 sb. s. a nař.

38.

Bendová
Marii,
umrt.

Bárta
Josef
umrt.

Podeimek
a cinap. 1930.

R. 1931.

Odrod 1931.

Kremárová
Rosalie,
umrt.

Jaro 1931.

Svestka
Matěj,
umrt.

Dne 18. srpna 1930 semřela Bendová Marii, výměn., kářka s č.p. 31. Stále plna života a svézdí zemřela po krátké nemoci ve věku 68. roku.

1. listopadu semřel Bárta Josef, obecní chudý. Dohýný přišel do svéjí obce s Rakous, kdež cely život strávil, ovdověl, dějuly jeho chal., sami všichni často říkali nevraty a oči pálily jeho pokry, často se nemancil. Byl půmesla řuhlář, i když méně řuhlářské práce prováděl. Zemřel ve věku 71. r.

Podeimek v.r. 1930 byl mlynář, podejmí práce se krasné udělaly, osiva vyráběla a se co nejlépe sakránila. Výmal a letosní skleněný užit byl průměrný, u pěstnice chabý, posuvadění při květu lítlo stále prošlo u rova dobře. Bram, bráně se sklidilo pružně možnosti. Líma se dostavila až kolem vánoci, není hrubá, sněhu když není mnoho, ale dodržuje.

Rok 1931 začal se mým jím alespoň se slouží. Během máj počasí když by se hodilo tak pro leden, poté, když vánice a mysy až do 10°. Zvláště se vyznamenal 11. března, do rána sněhová metelice za jara činění, ve dne pak první rezavý ulo, který před sebou v celých výškách hnal napadly sníh a kvůli vysoké návaze. Dne 10. bř. byli u odrodu svéjí hosti a odvedení byli: Šipánek farostar s I. řidit., Plojhar Karel ve II. říd. a Jáchym Jan ve III. říd. odrodan.

Dne 17. ledna 1931 semřela o pozdně hraném věku 93 let výměnkářka s č.p. 23 Kremárová Rosalie. Dohýná byla nejdůležitější obyvatel obce, až do konzokálního roku zastávala ještě větší drobné práce v domácnosti, jako draní peří, přede, na lnu a pod.

Letosního jara dodržovala jima až do dubna měsíce. V březnu napadlo sněhu jeho někdy o vánoci, závěje se se musely proklonovat česty, v dubnu byly mysy až na 10°. Větší práce byla nasledkem toho spoděna; selo se až k konci dubna.

Dne 16. května semřel ve věku 72 let řeštka Matěj, výměn., kář s č.p. 17. Lesnulý byl, onaží výměn. řeštouškem, jeho oběrník, začal od mlhy, a svoji píšť dopracoval se slušného jménu

Květen 1931.
Úpaly.

V květnu 1931 uholedila suchá a velká větra; tak se dneček vrálo, a soudobých svátků, tj. 24.-26. byly přímo úpaly, až do 37° ; následkem toho všechno, jak pícniny tak obilé zahřívají, krmí a hrozi nastolení neúroda. Nejdříve-li co nejdříve žádoucí většina, bude venku bráta. — Létošním pokrem stejně prodejávají peněžeteli, následkem velkého pochlesu cenu, jak v dobývku tak v obili, velkou krizi, která p. toho se utvářila na celostátně, t.j. na všechny, rá' pamětníky; tet ještě přijali neúrodu a je většov na mísine.

Dne 12. srpna poslala Švestková Božena, manželka majitele hospodářství čp. 17, darší život děťátku, hotejcce, v mbaďém věku 31 let.

Švestková B.,
úmrtí.

Dne 30. srpna uspořádala ředitelka obce za spoluúčasti hospodářských spolků krásnou pietní slavnost: jubileum 40 let ředitelky práce na ředitelce kovárny města kovářského Josefa Růžičky. Slavnost se korporativně účastnily: Společenského kovárny a podkováren v Hluboké n. Vlt. , Skutecké hosp. spolek, který jí větila dluh významný dar 50 Kč., Obecní hosp. salóna v Hlu., Bohé n. Vlt., pěstitelským daum 100 Kč., Spolek chovatelů ko, ně chladnohrezního pro Písek a okolí, s daum 100 Kč. a Republikánská strana, která vyslala slavnostního řečníka. — O 10 hod. dopoledne patrná hudba už byla ko, várčová dotaveničko, řeč dale se mnou pojde "náš výslav", slavnostnímu vedení místní na čestné místo obce, kde pomníku padlých, kdež byla upravena tribuna. Toto zahrála hudba kovářskov, "A ja slojím se krovadla", náš starosta obce za hraběte prostoru odevzdal oslavence obci věnovaný čestný diplom. Po té slavnostní řeči v obecné rámci vykonanou práci, práci řečíkou, práci 40 let. Následoval pak slavnostní oběd a po něm zábava, kde oslavence v kruhu svých sondruhů, kovářů, jichž se koupaly, si sedlo pečlivě okolo a přátel se mile pobavil.

Vrah Bohuslav, netušil se mít v místě dlouho poko, vý! Po slavnosti počal chuvateli, polehl až ulehl doce, ja a dne 7. listopadu se snami na říd pochloubil, ve věku 74. let.

Úmrtí Joz. Růžičky.

Ostava Joz.
Růžičky.

Bráška pr.
pralba.

Podezření:

8. listopadu snov se zamil j.s. Šustka, že nemohl ne, chati hospodaří bce hospodijně.

Koncem leta, na oklesenou ovci dorazily se pliskamice. Kdo se pochut opočít s oblevem, nemohl toto dorazit pod stichem. Ovce, které dřevěním výraty nplně zahlily v ovocném omí, stich se ani neshlídely a ve vysokých potokačích se ohlížela plince a žito zarostlé a na pál šmíle. Nejhůře bylo ale s brambory. Lide' je dobývali za líjaků, promokli, umíraní, v obavě, že řeba pak předčasně se dorazí výrny mračy, byly ani domi nedotlati. Koncem října růce pak prsty přestaly, ale pole byla zbaluňá, brambory se mračily výry, povali pohatinami. Nejhůře bylo s podzemním selbou! Dopráv se bořil, pa náradím se přejítla s pomocné pěně voda, takže se městys ponojoval pamacalo. Válo, počátkem listopadu, přinesl již sníh, a ne malo, zvláště na horách, kde ho napadlo celé pavíje, takže v lesech upříobil pracné polomí. A sníh dodržoval, na horě již všecky mlesce až do provincie.

Zima.

Zima započala s mírnými mračy které vytváraly přes vánoci.

1932.

Záčátek roku 1932 nastal s oblevou. Po celý lednu byla, přímo abnormální tepla připomínající duben. Na výškách se posvítily jámy hruška, vylekal hmyz, vyletali mohylí, upříjeli jámy pohoda. Unor pochut ochladil, ale mihavým počasím opět připomíná mladý listopad.

Rucička V.
Rucičkový.

V lednu převál zimost kováčkou po smrti Josefa Rucičkovi, jeho syn, Káclav. 4/2 520

Obecni volby.

Dne 22. května byly v obci provedeny nové volby ob. přástupitele. Celohráte lošlo tuse: pítoroily se jede dvě strany a voleno kandidátůmi listinami. Byli zvoleni: za stranu Republikánskou: Šýkora Vojtěch, Poboda Jan, Šípánek prof., klerik pak poslou plavčou, Ira Štavel, Hlásch Tomáš a Matousek Tomáš, za fařísky: Švejda Tomáš, Snědrovec Vojtěch a Říčer Jan.

Bráška.
~~úmrť~~

Dne 30. června penírel po krátké nemoci stručně říje majitel hospodaří čp. 7, Brášnickou Jan. Byl to

v každém ohledu vzdoru hospodář a rádu občan. Hospodařství vede jeho manželka se synem Janem.

Sklizení obilí byla nezajímavá a dobré se sklidilo.

Sklon podezemku a cílý podzem pak byl zvláště řeply a vlny. Na vložlo sedy ošar na luhách i jezírkách vše jak opevňov, ve stinných alejích jetele modulkovateli, kmeny bylo do úplněho zamrazu. Louky se zekli na dnu ošare a mnoho jelenů popadlo sňhem.

Na podzem se dokončilo sádka phonování podél okresní Vysací uhlík, silnice. Kruhé mrazy v jiné 1929 panující půsily větší již tam vysací phonky, papoušek polovocením již v početném, mulem a letos dokončen. Phonky zakořeny na podzem od pěnědelské pravidly, která poskytla na 1. phonky 5 Kč, půstalek, tis. 5 Kč, zaplatil majitel pozemku, a některý se phonuk vypadil. Podobným způsobem se vysadil pozemek u transformátoru, kamž na řetěz podzem vysazeno 30 pěsín. V tomto počtu přivála pumpa u ob. Studené, z které Pumpa. se dosud výpala voda pouze okovem. — Zima měla Zima. celkem průběh měsíční, bez větrních sněhu.

Začátku roku 1933 byl celkem směsí mrazy, járo 1933. bylo pěkné, mírné srážky, polní práce započaly již konecem března.

Dne 14. dubna peněl po vlekle nemoci tuberkulózou Fiser Jan, ve věku 28 let, syn majitele hospodařství čp. 32, jehož měl byti následek. Byl to milý, dobrý a veselý lid, na některé věci v době budeme upomínat.

V květnu byl konečně přiveden a uskutečněn předěl lesu Přemyslho peníku. Akec pato započala kláva na popud a práci Republikánské strany a vlekla se, skromně po tři roky. Za dobu své pravidlosti vše možné, ale uskutečněním jejím stal se případ své "pravosti".

žne.

Pice, ošary

Rumpa.

Zima.

Fiser,
smrde.

Výkup lesa.

slova smyslu historickým, kdy lesy kněžete Schwarzenberské
staly se vlastnickým občanům se vši okolníci.

Akec napočata jin, že obce soubě podaly žádost o pří-
děl lesa a objektu, který pro ně půsíl v lese a pro
které vypracovala přidělový plán státna Republikánska.
Tak Věmecký les měl byt rozdělen mezi Věmece, Tm-
pasy, M. Chrástany, faror mezi Malourov, Hlubokou a Brz-
kov a t.d. V tom smyslu žádosti podány. Stav tento
trval po celý rok. Pro něž obec přicházel o území
komplekt 50 ha, nacházející se pod t.s.v. Luskou cestou,
souvisící s katastrem řečíším. — Ponevadž vše se probí-
hovala, prováděný k uvedenému říčnému intervenci, vši-
kojíci hlasem, se řečí obec. K této podání soudává-
lo hospodaření v lesích, které je od dospavačního ma-
jítele dalo na úkor uchazeče. Koncem vše vyřešena
o tom smyslu, že S. poz. úřad přidělil dle žádosti
lesy byto obci. — Ale myslí, cesta řada obcí, mezi
nimi i naše, brzy o území, že výkup příslí obce
seli, ponevadž by se musely vrátit peníze dlužidi.
Prováděný tedy nové říčky, rády a příložek ko-
mu nazvu, že bude nejlepší, když o lesy předají
jednotlivci do soukromého vlastnictví. U nás, ve řeku,
nic bylo nejprve nikolik hlasů proto, aby přes byla
vlastnici obec, ale po vysvětlenech podaných krajským
sojemičkem R. ph. a P. Budějovice, Markem, který by-
lo celou akci vedl a řídil, slavens a naneseno ve
schůzce obce zásupitelstva, by se obec vzdala svého
přidělovače práva ve prospěch občanů. Toto se řeklo, da-
lo písemně poslany poz. úřadu. — Vyní ale příložka
nejdůležitější, ustanili uchazeče o les do soukromého
vlastnictví a výkupu. U nás právo o území, aby vši,

clni usedlici sobe' parádali a piec poúvadí les se
hodnotou přibližně tisíc a půl dluhým dílem. Proti to,
me některí vystupovali, snad s obavou, že patří hospodářství
či jiným příčinám a po mnohých schůzích, jednáních, pra-
vici, konečně o les řídali majitele čp.: 1. fisher Vojtěch,
2. Starýček Josef, 3. Žák Josef, 5. Plojhar Matyj, 7. Brásmi-
čka Jan, 8. Suchan Josef, 9. Malousík Tomáš, 10. Žákova
Vojtěch, 13. Šipán prof., 14. Sudofer Vojtěch, 15. Singelbauer
Václav, 16. Roboda Jan, 17. Světka Josef, 18. Hráček Tomáš,
19. Svějda Tomáš, 20. Spa Karel, 21. Metlik Josef, 22. Mládl
Jan, 23. Augsberger Josef, 28. Bráša Tomáš a 29. Mikvav
Jan. K řídosti se nepropojili: Maj. čp. 4. Běch Jan, 6.
Homolka Jan, 26. Švec František, 31. Jirau Emil, 32. Fiser
Jan a 33. Kroupová Marie. Hlásí se bylo v obci druhý den.
Tam se nijak nemohli dohodnouti, pojedaný nové a nové
schůze, rájedny p. Lajemundha et alii (poláště otakouš ne-
adal vše k koneci) a doba utíkala. Konečně se postavili
proti půdělím do soukromého vlastnického politického shany,
poláště soc. demokraté a lidovci, že právě jim budou obec
škráci a započat politický boj. To byla shana Repub-
likánská a K. socialistů, proti výše uvedené. Boj
veden úpravně i sásopecky, ale konečně se vše vyřešila
tak že St. por. včad půdělil les do vlastnického říditelství,
ale do obhospodařování způsobeného. Proti tomuto pojedání
na myšky, že při způsobení hospodaření by byly všechny prá-
ce obliží (byli jste některí proto, ale po novém vyrovnání
od toho upustili), že se zavaří nabývatelé je budou i
soukromě dle lesního právna hospodařiti a j. vše.
Konečně když i proti hladné pojedici politické shany výstřily
se obec dobrovolně se nároku vzdávají, že působení pa-
dne polit. shany nejsou při svých řídodilech pracování

na interpelační věch stan Poj. před povolil, aby byl
byl přidělen zákonem, řáděním. Provádění pedy
přiděl. V naší obci, za dohody všech výš uvedených
řádění usneseno, aby byl rozdělen obci přidělený
uvedený již objekt stejným dílem. Při konečném ale
jednání se řídilo maj. čp. 21. Mestlik svého práva
udal. Jinak to bylo ale jinde, tam se nijak nemohli
dohodnouti. Vše je láhla, v lesech záchany pycny, ni
kdo je vzdálal, lesy daly jako by nemily majitelé. Čím
mug pedy nové a nové parky, pole otevřené, aby se vše
shoněla. Všel pedy přízemí do rukou p. I. Marek, a
když nulylo v obci, jíž ten klesající objekt byl přidělen, pa
jineču, přidělování les řáděním at byl pro obec klesající^{liv.} Tím koperty poštovny a sladkosti se stali občanům a
holika obci souředníků. Nejdříve přízemí přiděl pro občanů
o javore, tam dostal i díl Růžička Václav, zdejší kovář.
Předána myší kupní cena u Agrární banky v
Praze a prováděny rozměrovací práce. Nařízení pro
měření civ. geometri H. Rautiosek s C. Brudějovice.

Při výsledku výšlo na jednu, že díly nejsou stejný, ale
při říčkách terenové i jiné místy, nemohlo se přesné podíl
mezi všemi na výšku. Při předběžných měřeních bylo
potřeba usneseno, aby na neklene díly bylo něco přidá
no: tak na 1,2,3, pro horší jehož průběhu a propuštění
prádná místa a močáliská, na 8,15 pro dílem jdoucí
přesky a j. Díly vyměřeny a každý se řáděním sníj
si vystál a určil říčem. Jede vlnka některá malá
nedorozumění, byly i jiné výšky, shledal-li nebyval
nejakou platinnu proti souředovi ale vše se promalo.
Ale vše nešlo konec; v lesech se záborovalo, dívejte ma,
žežel pacat káceli. Bylo to opět naše obec klesající, klesající
číla a konečně to bylo zahájeno. Když Agrární banka

hleba věkoué práce prováděla, bylo metodickávála, ujali se
kho konečně panovny Schwarzenberské rady, provedli konečně
opět lování a ostatní půdlové přízemí jata i smlouvy a
po placení celych obrovských jachet pokam, konečně byly předány.
Slalo se pak o hovězíme. Konečně sedy jsme si oddělili a po
týžtem boji a nejdřív stálé svájci a stálé působení povídali
nové vnikající, jsme vložili do lesu jako do vlastech.
Odtali jsme radost, ale slalo se nám zdeala bývalá kátili: veni, Hloušky.
Byly totiž na západku černá řečí je v lese, který jsme tak
právě pískali, je mniska. Tím se formu nepřekládalo nmo
ho výnamu, ale, když řeči nepřestávaly, tli jsme se původiteli.
A kdy pustali jsme v justmude! Les byl neprostupně zatáčen pa-
věinou, po stromech sedli vzhůru respěctue rady působivé
velikosti humorných chlupatých housenek, které se opět v rohu
stromu po pamětnách k semu povídali, takže nebylo kde
do lesa vložit. Napaden byl nás původní lesní porost, na-
cházející se ve stanu fyčoviny a celý ostatní půdlový.
Hlava stála kolem, co bude, co se stanou, je-li to skutečné
mniska, v lomu mnoské. Opuštěna vše ohresivá prá-
du, který sem vyskal lesního polomyka, který uenal, že to mniska
ješt. Neumo sedy nahájili boj. Hlomy je natáhali, mazanými
látkami, lecovci housenky ulijeny kostály, ale bývali sledováni,
že boj teuto jest becnečluy. Ale půs mnoské housenky nepo-
poráváno, že by bylo žravou snad ve větší mře jihlicí. Tare
vníbla nadaje, že snad to mniska neu. To upravit se
stavota na Ohrazi, kov. pánek u Hluboké, kdej jsou posa-
hlé Schwarzenberské všechny na bývalém panství píjíecích,
sedz i mohylí. A zde, po prohlídce jak mohyla, tak i housenky
a po informaci u správce obce, sledoval je to mniska nebránil.
A když poradě když správce stavota zbral v lesech tři housenky,
působivé druhu a zadal je pl. výkonnému starci do Preluz-
ku konečnemu píjíecímu. Po dojistí odpovědi jsme si jme,

vu větmi oadechli! Dva duby, které bylo to ohromné
množství, zemáno, až jsou neskodné pourající lísejinky, ale
těle, byla horuska mnišská. Tělo na pěstech nebylo mnoho!
Ale přes to a pak se již nastala doba rukutkování se, ještě
jich dosti našlo a snažilo. Rukáno pak na lehnutí moly,
la! Nastalo ale horší počasí, uspíšilo sňe oblí, takže lehnutí
přišla již do řídko a nebylo kde stírat jich se rádce věnovat
si. Povídají tady hajný ~~to~~ hub aby přidělaly jenom řek,
vinné deství molyly shrál a skutečně jen v lese na několik
několik let řídko zůstalo. Větší škody se nedaly, až na
několik skutečně mnišskou ořaných vrcholků v mládí, ale
ustanovenou, příští pok věnovali řek očci větší porost!"

K. Herda
opr. brně. inst.
1948

S Pamětní knihy obce Vlhov.

Okresní národní výbor ve Vodňanech.

referát IV.

V sobotu dne 25 července 1914, proskočila v naší obci správa, že Rakousko dalo Srbsku ultimatum 24 hodin a nebude-li mu vyhověno, že vypoví válku.

Zpráva tato otřásala myslí všech a každý se strachem očekával druhý den.

A ten přišel, přišel a přinesl tu velkou hrůzu, která otřasla pak celým světem.

První rezervisté v pondělí nastupovali na cestu smrti, provázeni svými milými. Utrapy lidu se postupem války množily, zvláště venkov byl až hrozně šikanován, ač ovšem zvláště mezi městským obyvatelstvem bylo nám nadáváno keťasu lichváru a pod. zato, že jsme jenom mi toto živili. Rakouská persekuce slavila triumfy a brala nám nejen mladý, zdravý lid, ale všecko se dalo. z pozůstatým i pak zdezenami a starci byla snadná práce. Již druhým rokem války počal se jevit nedostatek jak v pícninách, tak v životobytí, zavedeno tedy statní obhospodařování a zavedeny rekvizice. Zprvu nařízeny dobrovolně dávky, pak zřízeny předpisy a konečně vojenskou assistencí prováděny zábory.

Při prvních dávkách, které se museli dovesti, až do Č. Budějovic, obilí, bylo-li trochu zněčistěno, nechtěla komise toto převzít, druhý den že se musí dovésti jiné čisté spící konví kočové starosta třikrát přes celé město a pod. slastí bylo bez počtu. Později ale zato opět bylo odebráno rekvizáci komisí i to nejposlednější poslední 10kg. Byly-lina sýpcenalezeny obilí i zadina.

Byly zavedeny předpisy kolik smíme jeho snísti, tak už jen 1/2kg zrna na osobu denně, kolik smíme skrmiti 1kg sena a slámy na kus, každé XXXXX nedodržení trestáno přísnými tresty jak peněžitými tak zabraním veškerých zásob a pod.

Vedoucí komisaři přebíhali ze statku do statku, vojáci a četníci rabovali, Nejtrapnější byli rekvisice dobytka. Zřízení komisaři tak pro nás obvod V. Staněk z Píština a tito libovolně brali dobytek, který se jim hodil a ponecháván jen ten nejnudější potach, místem jenom kráva, takový dostal odměnu za každý kus, ale hlavně největší zisky brali od řezníků jímž tajně dobytek prodávali.

S protokolu jednacího.

Protokol č. 3

sepsaný o schůzi obecního zastupitelstva obce Vlhov dne 14.9.1926 konané u obecního úřadu ve Vlhověch za přítomnosti členů.

Předmětem jest.

- 1/ Pronájem chudého Vojtěcha Bárty na rok 1927
2/ " " Theodora Vilingera " "
3/ " " Vondrušové " "
4/ Oprava obecních cest v Roku " "
5/ Volné návrhy a dotazy.

Vyřízení.

- 1/ Na základě že nebylo zájemníků ku pronajmutí chudého Voj. Bárty pronajal jej tedy starosta obce pro všechny poplatníky a majitele usedlostí ve Vlhověch na rok 1927 a to za 3.50 Kč. na živení a 1.50 Kč na ošacení denně.
2/ Pronájem Theodora Vilingera předešlé a to za 2.50 Kč na přizivení a 1 Kč na ošacení denně.
3/ Pronájem Marie Vondrušové předešlé a to za 3 Kč na přizivení a 1 Kč na ošacení denně.
4/ Na opravu cest obecních ve Vlhověch pro rok 1927 usneseno obecním zastupitelstvem povoliti 100% t.j. 1900 Kč.
5/ Ve vlnách návrzých podotknuto, že je zapotřeby u obecních bytů nových dveří a futer na čemž povoleno obecním zastupitelstvem obnos 500 Kč.

Tím schůze byla ukončena.

Poněvadž při vydávání pamětních knih obcí většina pp., kronikářů se otázala, zda bude vydána nová příručka, jak vésti pamětní knihu obce, a vyslovila přání, aby byla vydána, dovoluji si při této přiležitosti upozorniti i Vás, že knížku tu připravuji do tisku.

Bude vydána v nejbližší době s doprovazenou obrázky příkladů fotografovaných ze vzorně vedených obecních kronik.

V Praze, v říjnu 1945.

Dr. FRANT. BENEŠ,
PRAHA-DEJVICE, JIRASKOVÁ 1.

ARCHIV ZEMĚ ČESKÉ
V PRAZE IV.

Okresní Dům osvěty Vodňany

NÁMĚSTÍ KLEMENTA GOTTWALDA - TELEFON 370

KABINET PRO LEKTORSKÉ SBORY

PORADNA Souborů lid. TVOŘIVOSTI

PUTOVNÍ KINO OKRESU VODŇANY

STUDIO ROZHLASU PO DRÁTĚ

Vášniví smasici!

Zaslalám Vám spět materiál, který jsem
si upeřejil z kroniky vaší obce. Prosím, aby byl
předán kronikáři obce. Děkuji Vám za spolu-
praci.

S pozdravem

Křenek Jirousk

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK - KANCELÁŘ NÁMĚSTÍ

Okresní rada osvětová
v Čes. Budějovicích.

10. března 1947.

Č.j. 294/47 - 0.

Věc : Obecní kroniky.

Místní rada osvětová v ~~.....~~ Chlumec

Jak již bylo jihočeským rozhlasem oznámeno, byly obecní kroniky, které byly za okupace uschovány v zemském archivu, převezeny z Prahy do Čes. Budějovic a uloženy jsou u okresní rady osvětové, Tyršova tř. 37 / býv. Eckertova villa. / Peněvadž se jedná i o kroniku vaší obce, žádáme, abyste si ji co nejdříve vyzdvihli u zkrasné jmenovaného úřadu.

Za okresní radu osvětovou :

Okresní osvětový inspektor

Ivanal

VII. HILAVY

V milou úpomínku na hajstojící kraj jihočeský:

Yak krásný ješ nás jihoceský kraj!
Osudy stáletí moudře zručily český maj:
Láska v hrudi zkoumej všecky časy jeho
Elvra do když Maradasů - Španělů taj.
Florem sunském vznací ^{lázeňském},
Státi moudry učí vstalec,
Zdejší životy Svalova lidstvo žalo.
Proč večer zradování pán maroda a rčí,
Lidství, když Germáni v mrtvi těkají včeří?
Naše co následě učinili marodové a germáni, vrah,
Slova moudrých volej, když Čech na věstí povídá sál?
Touha za Svalovem v rodových vydá se las!
A Čech vede zas tím, cím hordy nepřátel
povídá se las?
Radost všeliká věrnost rodiné půdě
Odváží vědlo, co smutným vede!!!
Sladko pro práva maroda učívat, a i kříž,
Takže zradec kříž nemůže budec kříž.
A budeme zase tím, cím byli jí me kdyži,

VLHavy

Vidět český národ z české hulty a cest jistí
mísy...

↳ láska k národu kdo upevní a nás!

Hledí květ vydá věčný a věčný les

Láska k národu vydá požehnání opět,

A nebože k tomu cíli žádoucí máme
dít'

Vidět my, Slováci, Čechy zahraniční
vzdaly

důšení a životy své i v mori

pebla těch nejstrájnějších rukou a
běd...

Jean Eugène Seguardt.

Et toujours, de la grâce de

Dieu,

toujours,

mon Dieu,

jusque à la morte.

Jean Eugène Seguardt,

de la famille des marquis chasseurs
royaux, des rois de la douce

France....(1789.)

Klínovec, 17. srpna 1934.

